

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · tercer període · sèrie C · número 185

Comissió de Treball, Afers Socials i Famílies

Sessió 10, dimecres 13 de febrer de 2019

Presidència de la I. Sra. Montserrat Fornells i Solé

TAULA DE CONTINGUT

Compareixences de Ricard Calvo, ex-director general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència, per a informar sobre la seva participació en l'adjudicació de concursos públics a diverses empreses per a la gestió de centres d'atenció residencial i sobre la gestió que va fer de la direcció general 357-00023/12 i 357-00032/12	4
Sol·licitud de compareixença del secretari general de Treball, Afers Socials i Famílies i del secretari d'Afers Socials i Famílies perquè informin sobre l'activitat de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència 356-00344/12	31
Sol·licitud de sessió informativa amb el conseller de Treball, Afers Socials i Famílies sobre les adjudicacions d'un ex-director general de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (retirada) 354-00083/12	31
Sol·licitud de sessió informativa amb el conseller de Treball, Afers Socials i Famílies sobre les irregularitats publicades per la premsa amb relació a les adjudicacions fetes per l'anterior director general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (retirada) 354-00084/12	31
Sol·licitud de compareixença del secretari d'Afers Socials i Famílies perquè informi sobre la seva incorporació com a membre del Consell Assessor de Transparència, Participació i Acció Social d'Agbar 356-00321/12	32
Sol·licitud de compareixença de Conchita Peña Gallardo, degana del Col·legi Oficial de Treball Social de Catalunya, perquè informi sobre l'activitat del col·legi 356-00323/12	32
Sol·licitud de compareixença d'una representació d'Unitat contra el Feixisme i el Racisme perquè informi sobre la seva tasca en el context d'auge de l'extrema dreta 356-00325/12	32
Compareixença del secretari general de Treball, Afers Socials i Famílies i del secretari d'Afers Socials i Famílies perquè informin sobre l'activitat de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència 357-00363/12	33

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Serikat
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 10 de la CTASF

La sessió de la Comissió de Treball, Afers Socials i Famílies (CTASF) s'obre a les deu del matí i set minuts. Presideix, en funcions, el vicepresident, Ferran Roquer i Padrosa, acompanyat del secretari, Martí Pachamé Barrera. Assisteix la Mesa la lletrada Mercè Arderiu i Usart.

Hi són presents els diputats Noemí de la Calle Sifré, Carmen de Rivera i Pla, María del Camino Fernández Riols, Blanca Victoria Navarro Pacheco, Elisabeth Valencia Mimbbrero i Laura Vílchez Sánchez, pel G. P. de Ciutadans; Lluís Font i Espinós, Saloua Laouaji Faridi, Montserrat Macià i Gou, Aurora Madaula i Giménez i Mònica Sales de la Cruz, pel G. P. de Junts per Catalunya; Jordi Albert i Caballero, Najat Driouech Ben Moussa, Mònica Palacín París, Rut Ribas i Martí i Marta Vilalta i Torres, pel G. P. Republicà; Raúl Moreno Montaña i Beatriz Silva Gallardo, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Marta Ribas Frías, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem; Maria Sirvent Escrig, pel S. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, i Santi Rodríguez i Serra, pel S. P. del Partit Popular de Catalunya.

Assisteixen a aquesta sessió Ricard Calvo i Pla, ex-director general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència; Josep Ginesta i Vicente, secretari general de Treball, Afers Socials i Famílies, i Francesc Iglésies i Riumalló, secretari d'Afers Socials i Famílies.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença de Ricard Calvo, ex-director general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència, davant la Comissió de Treball, Afers Socials i Famílies per a informar sobre la seva participació en l'adjudicació de concursos públics a diverses empreses per a la gestió de centres d'atenció residencial (tram. 357-00023/12). Comissió de Treball, Afers Socials i Famílies. Compareixença.

2. Compareixença de Ricard Calvo i Pla, ex-director general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència, davant la Comissió de Treball, Afers Socials i Famílies per a informar sobre la gestió que va fer de la direcció general (tram. 357-00032/12). Comissió de Treball, Afers Socials i Famílies. Compareixença.

3. Sol·licitud de compareixença del secretari general de Treball, Afers Socials i Famílies i del secretari d'Afers Socials i Famílies davant la Comissió de Treball, Afers Socials i Famílies perquè informin sobre l'activitat de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (tram. 356-00344/12). Saloua Laouaji Faridi, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya; Marta Vilalta i Torres, del Grup Parlamentari Republicà, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i Marta Ribas Frías, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

4. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Treball, Afers Socials i Famílies amb el conseller de Treball, Afers Socials i Famílies sobre les adjudicacions d'un ex-director general de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (tram. 354-00083/12). Raúl Moreno Montaña, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

5. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Treball, Afers Socials i Famílies amb el conseller de Treball, Afers Socials i Famílies sobre les irregularitats publicades per la premsa amb relació a les adjudicacions fetes per l'anterior director general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (tram. 354-00084/12). Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

6. Sol·licitud de compareixença del secretari d'Afers Socials i Famílies davant la Comissió de Treball, Afers Socials i Famílies perquè informi sobre la seva incorporació com a membre del Consell Assessor de Transparència, Participació i Acció Social d'Agbar (tram. 356-00321/12). Vidal Aragonés Chicharro, del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

7. Sol·licitud de compareixença de Conchita Peña Gallardo, degana del Col·legi Oficial de Treball Social de Catalunya, davant la Comissió de Treball, Afers Socials i Famílies perquè informi sobre l'activitat del Col·legi (tram. 356-00323/12). Noemí de la Calle Sifré, del

Grup Parlamentari de Ciutadans; Saloua Laouaji Faridi, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya; Marta Vilalta i Torres, del Grup Parlamentari Republicà; Raúl Moreno Montaña, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar; Marta Ribas Frías, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem; Vidal Aragonés Chicharro, del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, i Santi Rodríguez i Serra, del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

8. Sol·licitud de compareixença d'una representació d'Unitat contra el Feixisme i el Racisme davant la Comissió de Treball, Afers Socials i Famílies perquè informi sobre la seva tasca en el context d'auge de l'extrema dreta (tram. 356-00325/12). Marta Vilalta i Torres, del Grup Parlamentari Republicà. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

El vicepresident

Molt bon dia a tothom. Començaríem la Comissió de Treball, Afers Socials i Famílies que correspon al dia d'avui.

Els dos primers punts de l'ordre del dia són la compareixença del senyor Ricard Calvo, ex-director general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència, davant la Comissió aquesta de Treball, Afers Socials i Famílies. *(Veus de fons.)* Algun grup ha d'anunciar alguna substitució?

Raúl Moreno Montaña

Sí, president. El diputat Pol Gibert és substituït per la diputada Beatriz Silva.

Noemí de la Calle Sifré

Sí. La diputada Laura Vílchez substitueix la diputada Carmen de Rivera.

El vicepresident

Molt bé. *(Veus de fons.)* L'Aurora Madaula... Bé, més endavant, això, ja. Molt bé. Bé, en qualsevol cas, doncs, comencem amb els punts de l'ordre del dia.

Compareixences de Ricard Calvo, ex-director general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència, per a informar sobre la seva participació en l'adjudicació de concursos públics a diverses empreses per a la gestió de centres d'atenció residencial i sobre la gestió que va fer de la direcció general

357-00023/12 i 357-00032/12

La primera, dèiem, la compareixença del senyor Ricard Calvo, l'ex-director general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència, davant aquesta comissió. Hi ha dos punts que són la mateixa compareixença. Els demanaria de substanciar-los conjuntament, eh? Sí? *(Pausa.)* Molt bé.

Doncs, per mitja hora, té la paraula el senyor Ricard Calvo; després hi haurà una rèplica, una intervenció dels grups de deu minuts; després el senyor Calvo tindrà un quart d'hora per contestar, i després donarem un segon torn de dos minuts i mig. Moltes gràcies. Quan vostè vulgui.

Ricard Calvo i Pla (ex-director general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència)

Sí? Hola? Bon dia. Primer de tot, vull agrair l'oportunitat que em dona aquesta compareixença per poder clarificar totes les informacions que han anat apareixent amb posterioritat a la meva marxa com a director general. Centraré la meva compareixença en explicar la meva actuació com a director general en el període comprès entre gener de 2016 i agost de 2017, que és quan vaig exercir el càrrec.

L'any 1994 vaig iniciar la meua trajectòria professional com a auxiliar educador en un centre d'infància tutelada que gestionava el Consell Comarcal del Gironès. Des de llavors, he dedicat tota la meua vida professional a aquest àmbit; vull dir, amb això, que, abans d'exercir com a director general, ja portava vint-i-dos anys com a educador i com a psicòleg en l'àmbit social. I vull compartir amb vostès que després de tenir aquesta responsabilitat, continuaré treballant, com a educador i com a psicòleg social, perquè és la meua vocació i la meua professió.

He treballat al departament de joventut, al de Justícia, al de Benestar Social, al Consell Comarcal del Gironès, al Consell Comarcal del Baix Empordà, així com en diverses entitats socials, totes elles sense afany de lucre, i ho he fet com a educador, posteriorment com a director de centre, com a psicòleg d'adopcions internacionals, i també a l'equip d'atenció a la infància i a l'adolescència, els EAIAs, que vaig coordinar durant uns quants anys. Sempre he tingut vocació de gestió d'equips, i per això em vaig formar en conducció i lideratge d'equips, alhora que vaig exercir docència universitària en paral·lel a la meua formació de doctorat.

Breument, deixin que faci l'incís en que l'any 2011 vaig presentar la meua tesina doctoral sobre la insatisfacció que presentava el col·lectiu de joves migrants no acompanyats vers el sistema de protecció. En aquell moment, el meu treball ja identificava una casuística preocupant i donava indicadors que calia un major esforç en planificar l'atenció a aquest col·lectiu en especial.

No cal que els expliqui que avui aquest tema absorbeix quasi la totalitat dels esforços del sistema de protecció. Amb tot això, els vull dir que he format part de pràcticament totes les modalitats de l'atenció social per, humilment, esdevenir-ne un expert. Aquest fet va fer que l'any 2010 la Fundació Acció Social Infància em contractés per desenvolupar un projecte d'atenció a la infància des d'un model tècnic innovador. Els insisteixo que soc psicòleg de formació, amb especialitat en teràpia familiar, i el meu rol dins la fundació era estrictament el vinculat al desenvolupament del projecte Casos d'infants, un projecte experimental impulsat directament pel departament d'acció social i ciutadania a través del Consorci Públic d'Acció Social de Catalunya. Dins la fundació, jo no disposava de cap responsabilitat gerencial, ni poders, ni signatura, ni era membre del consell rector del patronat, sinó que aquesta responsabilitat queia sota la figura del director general.

Resumint i concretant; en els quatre anys anteriors al meu nomenament com a director general, l'única entitat amb qui he tingut vinculació laboral i sense cap tipus d'atribució gerencial ha sigut exclusivament Fundació Acció Social Infància. És fruit de la meua experiència en el sector d'atenció a la infància, de la formació realitzada i rebuda, dels bons resultats obtinguts en els serveis on jo havia desenvolupat la meua tasca professional, que el gener de 2016 es confia en mi per assumir la direcció general. En aquell moment, es considera que la incorporació a la direcció general d'un professional del meu perfil, vinculat al sector social, amb trajectòria dins l'Administració i dins el tercer sector, aportaria un valor afegit que generaria un impuls positiu per als profunds reptes que havia d'iniciar la DGAIA.

Vull pensar que això, juntament amb la meua visió de país i la meua vocació de servei públic varen ser decisius a l'hora d'escollir-me. I deixin-me ara, aquí, agrair a l'honorable consellera Dolors Bassa la confiança plena que sempre m'ha demostrat i per a qui sempre tinc un record especial, juntament amb la resta de presos polítics. Per aquest compromís amb ella, amb tot l'equip de Govern, amb els professionals públics i del sector social, amb les persones ateses i amb millorar la situació de la infància en aquest país, vaig bolcar-me en cos i ànima per millorar el sistema de protecció, i el reconeixement dels seus drets i l'enfortiment dels professionals.

No vull pensar ara que els mateixos mèrits que em varen portar a poder exercir el càrrec són els que ara, des d'algunes formacions, se m'estan retraient, ja que dir això seria dir que, dels molts bons i bones professionals que hi ha, i que avui treballen per entitats del tercer sector, mai cap d'aquests podrà exercir un càrrec a la di-

recció general. Si fessin això, crec que estarien actuant premeditadament contra un col·lectiu sense tenir cap argument jurídic ni administratiu.

Bé. Passem ara una mica a descriure la meua arribada a la direcció general, els principals objectius a treballar. Quan ens vam posar a dissenyar quin seria el pla d'acció, vam pensar que el tema principal era el desenvolupament de la Llei 14/2010, la potenciació de les taules d'infància, i, en conseqüència, del pacte; enfortir els contractes programa amb els ens locals, reactivar l'observatori d'infància, dinamitzar el Consell Nacional d'Infància i Adolescència de Catalunya, la creació d'una unitat de gestió de dades per tenir més informació i poder planificar actuacions, potenciar els ens locals des del model d'intervenció socioeducatiu. El risc de la infància havia de ser..., els ajuntaments n'havien de poder participar. Potenciació de l'àrea d'atenció al jove extutelat. Generació de serveis de prevenció i tractament d'abús i de tràfic de persones. Millores en el circuit de detecció i acollida de joves migrants no acompanyats. Un pla de joc per als centres públics, els centres propis de la xarxa de la direcció general, i un diagnòstic que proposés millores i planificació de la distribució de la xarxa de places per a infants i joves en situació de desemparament.

Cal recordar que durant tot el 2016 i part del 2017, és a dir, quasi la totalitat de la meua etapa al capdavant de la direcció general, el context va ser de pressupostos prorrogats. Tota aquesta acció que els he citat anteriorment s'havia de desenvolupar amb la mínima afectació pressupostària. Amb l'afany de vetllar pel màxim rigor en la gestió de serveis, es va encarregar un estudi extern per certificar els costos dels centres residencials que atenen la infància desemparada. Aquest document va permetre confirmar els mòduls aplicats als diferents centres i vetllar perquè aquests mòduls s'adeqüessin a costos i a ràtios.

Seguint amb el rigor que vàrem introduir, vull destacar que, abans de la meua arribada a la direcció general, els centres d'infància no anaven a concurs, sinó que eren tramitades, les places, amb procediments negociats, directament amb les entitats, i, a més a més, molts d'ells sense publicitat. Espero que tots vostès en fossin coneixedors, d'això. Va ser voluntat nostra, de la conselleria i del departament, que tots els recursos, tant els ja existents com els nous anessin a concurs públic. I, a més, i també a diferència de com es feia anteriorment a la meua arribada, tots es varen fer amb publicitat i amb lliure concurrència. Aquest fet és objectivament diferent, aportant molta més transparència i millorant la igualtat d'oportunitats per a tots els operadors. És a dir, passem de la negociació de places directament amb les entitats a contractar places a partir de concursos públics, tots ells amb publicitat i lliure concurrència. I això afecta igualment tota mena d'entitats, siguin associacions, siguin fundacions, siguin cooperatives; totes elles havien de seguir el mateix criteri. És a dir, executem una transformació del model existent que afecta a totes les entitats per igual. El mateix procés en la contractació: el procediment és igual per a tots els serveis amb independència de l'entitat prestadora de servei.

I deixin-me encara concretar més, i esclarir tots els dubtes que puguin tenir. El decret d'estructura de la DGAIA contempla els següents serveis territorials: el de Girona, el de Barcelona ciutat, Barcelona comarques, Barcelona àrea metropolitana, Tarragona, Lleida i Terres de l'Ebre. A cada un d'aquests serveis territorials se'ls va demanar que analitzessin les places que tenien i que s'elaborés una proposta tècnica per tal que es recollissin les seves necessitats i la planifiquessin a dos anys. És a dir, són els i les caps de servei de cada territori qui identifiquen les places necessàries per a cada tipus de servei a cada territori, i, posteriorment, les recullen en una planificació que es podrà executar només en funció de la disponibilitat pressupostària.

Un cop feta aquesta diagnosi, a final de 2016, i per tal que tots els ens locals i els operadors interessats en fossin coneixedors alhora, es varen organitzar sessions informatives obertes a cada un d'aquests territoris. Aquestes sessions varen comptar amb la presència de l'equip de govern, participació de responsables polítics locals,

tècnics, el tercer sector, i fins i tot va tenir cobertura pels mitjans de comunicació. Poden consultar-ho a la premsa.

Vàrem aconseguir que totes les parts interessades coneguessin, de primera mà i en el mateix moment, quines eren les necessitats de places de la direcció general i en quin territori es feien necessàries. Destacar que era el primer cop que això es feia, amb aquest nivell de total transparència, i que vàrem rebre innombrables felicitacions per haver-ho fet per part de tots els sectors. Remarca, també, que, dins les voluntats de la meua direcció general, estava clarament identificada la generació de centres de gestió i titularitat pública, i un pla de xoc per reformar tots els centres de gestió públics. Es volia reduir-ne el nombre de places i millorar-ne les condicions d'infraestructura. Estic fermament convençut que aquest tipus de recursos majoritàriament ha de ser públic, han de ser de gestió pública. El tercer sector es fa necessari quan es vol complementar aquesta xarxa pública, quan es vol aportar un valor afegit, quan es vol aportar un concepte d'especialització o un arrelament al territori o expertesa. A més, aquesta externalització, si vol respectar el valor afegit que ofereixen les entitats, ha de garantir que a igual feina, igual sou. Malauradament, aquesta ferma aposta de la conselleria només es va poder materialitzar parcialment, com vostès saben, a causa de les afectacions derivades de la Llei de contenció de la despesa pública.

El que sí es va aconseguir va ser una planificació que incorporava tots els centres públics, consistent en l'adequació de les infraestructures d'aquests centres de gestió pública, adaptant-los als indicadors de qualitat. Es varen realitzar obres de reforma per millorar els centres públics, i es varen ajustar les places a les característiques i capacitats òptimes dels centres, millorant-ne també la dotació de personal. Aquest fet va permetre executar millores molt significatives i programar l'execució d'altres, tant pel que fa a l'ajustament de nombre de places com pel que fa a l'estat de la infraestructura en la majoria de centres de gestió pública.

Seguim intentant aclarir qüestions relacionades amb la contractació de serveis. Clarificar que l'any 2016, la majoria dels contractes signats corresponien a pròrrogues de serveis que ja es donaven amb molta anterioritat. Les noves contractacions que es varen poder fer es varen fer regint-se amb concurs públic, tant el 2016 com el 2017.

Si ens centrem en el procés d'adjudicació d'un concurs públic, cal destacar que el director general no participa en cap fase del procés de valoració tècnica del projecte, ni tampoc en cap fase de la validació econòmica. En el cas de la valoració tècnica, és el servei territorial corresponent qui valora la proposta tècnica i n'emet un informe amb una puntuació. En cap cas, el director general, o com a director general vaig intervenir per influir en aquesta valoració. Per altra banda, la proposta econòmica es fa en un sobre tancat, sense cap possibilitat d'incidència per part del director general, tal com ha de ser. La suma de les dues puntuacions genera el resultat del concurs. Dir-los que posar en qüestió aquest fet ja no és posar en qüestió el director general, sinó que és posar en qüestió a tots els funcionaris públics que han participat en aquest procés, no només el director general.

Més concretament encara, i amb relació als expedients de contractació de les cases d'infants. De les tretze cases d'infants que promou la Direcció General d'Atenció a la Infància, deu ja tenien conveni, concert o contracte vigent amb anterioritat a la meua arribada a la direcció general, i, per tant, no varen ser promoguts per mi. Les tres restants formaven part d'una planificació territorial que estava escrita i signada des de l'any 2010. Aquestes tres cases de nova contractació es tramiten a través d'un concurs públic obert i amb publicitat. El procediment íntegre va ser totalment idèntic a la resta de concursos generats, i s'hi van presentar diverses entitats.

En els processos de contractació pública es produeix un itinerari intern de gestió i control de cada un d'aquests contractes. Passen per gestió administrativa, per la unitat de contractació, per la fiscalització per part de la intervenció, control pressu-

postari i generació de despesa. És un procés que es demora en el temps i entre diferents unitats. Un dels mecanismes interns que és autoimpulsat i anterior a la meua arribada és l'assabentat per part del director o la directora general. Aquest vist és un tràmit per al control i seguiment intern, que no té cap efecte jurídic. Es concreta en una signatura i s'incorpora amb la finalitat que el director general o directora general en aquell moment tingui coneixement de la materialització de cada una de les diferents iniciatives iniciades des de la seva direcció. Serveix per saber que allò que es va impulsar fa sis mesos i que ha anat passant per diferents taules i diferents equips ara ja s'ha materialitzat i s'ha portat a terme, i el director o la directora general en tingui coneixement. Aquests són els temps amb els que es mou l'Administració pública. Allò que s'inicia, el tràmit, tarda uns sis mesos en que es pugui concretar, i, per tant, requereix eines per poder-ne fer el seguiment. Per tant, el meu paper en totes les adjudicacions, fossin quines fossin, no va ser mai cap altre que aquell que es suposava indelegable.

Permetin que remarqui que, amb la meua arribada a la direcció general, vaig crear un equip de treball amb qui em reunia cada dilluns; això també era nou. Tots ells eren funcionaris públics. Estava format pel cap de serveis jurídics de la DGAIA, advocat, pel cap de servei d'atenció al jove, per la cap de gestió administrativa, per la responsable de polítiques d'infància i pel sotsdirector general, que també era advocat. I, setmanalment, compartíem tots els aspectes de la planificació i del dia a dia de la gestió de la direcció general. Amb voluntat d'exemplificar encara més el fet que, en cap cas, durant la meua direcció general es va tenir cap tracte de favoritisme per cap organització o cap entitat proveïdora de serveis i intentar d'una vegada tancar les especulacions vers Fundació Acció Social Infància, vull compartir amb vostès que, si analitzen objectivament les dades, durant la meua estada com a director general, la Fundació Acció Social Infància va reduir el nombre de places i els imports percebuts.

Per què, això? Perquè, fruit d'una anàlisi tècnica, i buscant la millora de qualitat de serveis, i tractant-se d'un servei en fase experimental, es varen reduir en dues places cada una de les cases d'infants, passant de deu places a vuit places per casa. A més, vistos els informes de baixa ocupació d'una de les cases i la planificació territorial, es va decidir tancar-ne una. Aquesta acció millorava la qualitat d'atenció que rebien els infants, però també comportava una reducció de pressupost que anava assignada a cada una d'aquestes cases. I recordo perfectament les queixes d'alguns grups polítics de l'oposició en aquell moment, que varen expressar el seu desacord amb aquest fet. També poden consultar l'hemeroteca i veuran que això que els dic és cert. Amb el pressupost que es va alliberar va ser com es va poder produir un dels nous concursos de les cases, que, com ja els he dit, s'hi van presentar altres entitats, eh?

La DGAIA contracta serveis amb més de setanta entitats, la gran majoria d'elles sense afany de lucre. Amb totes elles –amb totes–, els concursos, ho recordo de nou, van procedir de la mateixa manera: transformant en contractes els concerts, estandarditzant els processos de contractació, fent publicitat per garantir la lliure concurrència. En aquests dos anys, 2016 i 2017, en aquests vint mesos en què jo vaig estar al capdavant de la direcció general, es varen prorrogar la pràctica totalitat de contractes que ja procedien del 2015.

En aquests contractes es revisaven mòduls, i es revisaven les ràtios de personal, ajustant-los a l'estudi de costos generat pel mateix departament. Davant les diferents explicacions que s'han donat, també, de per què vaig deixar el meu càrrec, avui soc jo en primera persona que ho fa aquí. Vaig acceptar amb moltes ganes i il·lusió el repte que em van proposar, però, després d'esgotar-me remant a contracorrent, contra els elements, sense pressupost, i, finalment, amb atacs directes cap a la meua persona, indubtablement, això m'ha afectat a mi, ha afectat la meua família, el meu entorn, i vaig decidir protegir els meus. No tenen per què pagar el preu que comporta

estar al capdavant d'una reforma tan gran com la que necessita la Direcció General d'Atenció a la Infància.

També vull compartir amb vostès que, preveient la meua sortida de la direcció general, vaig sol·licitar per escrit el pronunciament de la Direcció General de Funció Pública amb relació a la meua proposta de reincorporació al món laboral. Amb data d'agost de 2017, i, posteriorment, amb data de febrer de 2018, la Direcció General de Funció Pública va emetre un pronunciament favorable a les condicions que jo vaig exposar a la meua sol·licitud. Espero i els demano que aquesta informació serveixi també per tancar algunes acusacions que van directament sobre la meua persona i la meua professionalitat.

I per acabar de retre comptes del meu pas per la direcció general, també vull compartir amb vostès tot allò que es va fer sense tenir ni nou pressupost i sota una pressió massiva per l'arribada de joves migrants, que, com vostès deuen saber, encara va en augment.

No puc oblidar-me d'agrair enormement la feina feta dia a dia per tots els professionals d'atenció directa, tant de centres de gestió pública com de centres de gestió externalitzada. Ells són els qui realment suporten avui aquesta estratègia de país des d'aquestes noves realitats que ens desborden, no sols dels joves migrants no acompanyats, sinó la salut mental en la infància o les greus situacions de precarietat que envolten l'acció social.

Mirin, jo soc un activista social i no podré de deixar mai de ser-ho. Al meu costat tindrè sempre els educadors i les educadores, els psicòlegs i els treballadors socials, perquè formem part, o formen part del meu teixit vital. Aprofito, ara que no tinc responsabilitats directes, per reclamar-los, també a vostès, que dediquin part del seu temps a millorar el reconeixement d'aquests professionals, si us plau, a tots els nivells. Ho estan passant molt malament. S'ho mereixen. Són els que avui sustenten aquesta estratègia de país vers els més desfavorits.

Ja vaig acabant, eh? I, també, permetin-me reivindicar la feina feta, que vam fer-ne i en vam fer molta. Mirin, es va publicar el programa marc de centres residencials i el programa marc de centres residencials d'educació intensiva. Es va desplegar un programa d'atenció a joves delinqüents menors de catorze anys, pioner a l'Estat espanyol, que ens demanen constantment que anem a presentar a altres comunitats.

Es van dividir els serveis de Barcelona comarques, creant un nou servei, que era servei de Barcelona àrea metropolitana. Es feia imprescindible i es va aconseguir modificar el decret d'estructura. Tot això sense pressupost. Es va planificar i impulsar la creació de noves places per a centres de protecció. Es van impulsar dos decrets: el de protecció i el d'atenció als joves. Es va impulsar la figura de l'agent de victimització. Es varen reactivar els premis de reconeixement a la infància, que havien desaparegut. Es va reactivar el consell nacional de la infància i l'observatori nacional d'infància amb dos decrets nous. Es varen generar les instruccions que regulen, per una banda, el voluntariat, i, per l'altra, un tema fonamental i imprescindible: el dret de visites de les famílies biològiques.

Es varen generar serveis d'atenció psicològica per a famílies amb alt risc social, i també es va generar un servei d'atenció per a víctimes d'abús sexual. Es va generar un estudi sobre la idoneïtat d'atenció als joves migrants, tant en la fase d'acollida com en la seva protecció com a refugiats o víctimes de tràfic. Es varen incorporar vuitanta-set nous professionals als equips especialitzats d'atenció a la infància, i es va crear el protocol marc per a la lluita contra el maltractament infantil. *(Pausa.)* Gràcies. *(L'orador beu.)* Ara sí.

I, finalment, i abans que comenci el torn de preguntes, dir obertament que em sento orgullós de l'equip de treball que em va acompanyar durant aquells vint mesos i de tots els avenços que junts vàrem assolir. Durant la meua direcció, vaig tenir al costat professionals de l'Administració pública encarregats de seguiment jurídic, administratiu i tècnic, amb qui compartia una mateixa visió del sistema de protecció.

Vàrem afrontar reptes molt grans amb molt pocs recursos, i vaig lluitar per superar cada un dels entrebancs que sortien. Per això és que avui comparec davant de vostès en aquesta compareixença amb l'ànima tranquil·la i el cap ben alt.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, senyor Calvo. Ara, pel Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la senyora Noemí de la Calle, per... (*Maria Sirvent Escrig demana per parlar.*) Una paraula demanada? (*Pausa.*) Perdona. Maria.

Maria Sirvent Escrig

Sí; simplement per comunicar la substitució de Vidal Aragonés per mi mateixa.

El vicepresident

Molt bé. N'hem pres nota, oi? (*Veus de fons.*) Molt bé, doncs. Dèiem que, pel Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la senyora Noemí de la Calle.

Noemí de la Calle Sifré

Gracias, presidente. Bon día a tothom. Señor Calvo, bienvenido. Es usted muy caro de ver. Esta comparecencia llega con dos años de retraso; llega tarde, y entiendo que por dos motivos. Por un lado, el bloqueo de su partido a nuestra primera solicitud de comparecencia, registrada hace exactamente dos años. Y, por otro lado, su miedo a comparecer. Y yo entiendo que no es fácil ser la cabeza visible, o yo diría más bien la cabeza de turco del que sería un caso de corrupción vinculado a Esquerza Republicana: irregularidades en la contratación pública, puertas giratorias, conflictos de intereses. Y, además, es que es curioso que, en dos años, usted solo pueda venir a comparecer casi el mismo día que se inicia el juicio contra los que dieron el golpe a la democracia, y algunos entendemos que lo que buscan ustedes es que quede tapado.

En el año y medio que permaneció como director general de la DGAIA, pasarían muchas cosas, así que voy a entrar directamente en materia, porque, por nuestra parte, tenemos muchas preguntas que hacerle y espero que me las pueda contestar todas.

Usted tenía una relación profesional con el famoso entramado de empresas de Plataforma Educativa, en el que estarían, pues, FASI, Resilis, Gentis, Casa Equipaments, en el que, entre otras cosas, habría sido tesorero de Plataforma Educativa, y también responsable técnico de proyectos de FASI. Y, en enero de 2016, entra como director de la DGAIA y pide una excedencia. ¿Es así? Una vez dejado el puesto, usted vuelve a tener una relación laboral con este entramado de empresas –le preguntamos–, y, si es así, pues, cuando ha vuelto y si tiene constancia de que existe un régimen de incompatibilidad para volver a este entramado al que usted mismo había otorgado contratos millonarios.

Durante el tiempo que permaneció como director general de la DGAIA, se desataron varias prácticas irregulares. Por un lado, pues, este documento que descubrimos nosotros, en el que usted daba el visto bueno a una adjudicación, que, además, bueno, está así muy oscuro, porque, supongo que nos tuvimos que quemar las pestañas mirando documentos, no nos lo ponían muy fácil.

Encontramos esto, pero, por otro lado, había algo que no podíamos descubrir, que eren adjudicaciones directas a dedo. Así que nos hemos enterado por la prensa que parece ser que usted no solo daba el visto bueno para que otro adjudicase, sino que usted mismo adjudicaba contratos. ¿Miente *El Periódico* cuando afirma que usted adjudicó contratos directamente? ¿O los que mienten son ustedes? Se lo pregunto porque hay precedentes. Nosotros le preguntamos en sede parlamentaria a la *exconsellera* Bassa, en julio del 2017, si usted estaba interviniendo en la contratación, si estaba dando vistos buenos o no. Y la *exconsellera* dijo, literalmente, que usted «no ha estat mai a les contractacions públiques». Yo no sé lo que estará haciendo ahora

la *consellera* Bassa en el juicio de Madrid, pero aquí, en sede parlamentaria, la *consellera* mintió, y le tapó a usted.

Como también le tapó o le intentó tapar en lo relacionado con los alquileres de FASI. Le recuerdo, una mercantil de ese entramado de empresas le alquilaba pisos a ese mismo entramado para llevar a cabo una actividad que estaba recibiendo subvención. Y esos alquileres eran desorbitados, porque, ya me dirá usted, un piso de casi cuatro mil euros de alquiler al mes en L'Hospitalet de Llobregat..., que yo vivo allí y ya le digo que esos alquileres no son reales, esos precios no son los del mercado. Es decir, que tenemos una mercantil que es Casa Equipaments, con más de treinta años de historia, que teóricamente funda FASI, que a su vez FASI es administrador único de esta..., de Casa Equipaments, y que le alquila pisos a FASI por cantidades desorbitadas, ¿eh?, que utilizará FASI para realizar luego la actividad por la que recibe subvención.

Entonces, ¿esto no es un fraude a la Administración? Usted, ya sea como director de la DGAIA o como uno de los innumerables cargos que ha tenido en ese entramado de empresas, ¿nunca se planteó por qué se pagaba ese tipo de alquiler? ¿Nunca lo revisó? Ya sea estando en la FASI, que pagaba directamente el alquiler, o siendo director general de la DGAIA, que pagaba ese alquiler indirectamente. Y usted, pues, ha estado en las dos; ha estado en FASI y ha estado como director general de la DGAIA, que era como el perejil, que ha estado usted en todas las salsas, ¿nunca quiso revisar lo que se pagaba? ¿A usted le consta cuál es el patrimonio de Casa Equipaments? Porque parece ser que era un instrumento contable. Queremos que sepa que vamos a pedir las cuentas de Casa Equipaments y vamos a analizar el patrimonio de este ser y vamos a pedir una investigación, si no lo está investigando ya la justicia.

Y, visto esto, no me extraña que haya niños, o que hubiese niños, entonces, durmiendo en coches en el suelo de los pasillos de los centros, porque el dinero que se les daba a ustedes, a ese entramado para cuidar a los niños, estaría yendo a enriquecer sus sociedades mercantiles.

Y ahora entendemos también por qué se les paga casi cuatro mil euros al mes a los centros y ni tan solo trescientos euros a las familias, que son las que tendrían que acoger a estos niños: porque les interesaría marginar la acogida en familias para seguir adjudicando contratos de centros con los que algunas personas con carné de su partido se estarían lucrando desde la época del *tripartit*. Y no nos vengan aquí diciendo que las entidades no tienen ánimo de lucro, porque, al igual, el ánimo de lucro no está en las entidades, sino en algunas personas que están detrás o en algunos partidos políticos que están detrás. Y le preguntamos también a la *consellera* Bassa por eso, y afirmó en sede parlamentaria que lo que se paga de alquiler no lo revisaban porque no podían. Claro que podían revisarlo. Y, bueno, pues, mintió una vez más.

Mire, y en el año 2016 se aprobó una propuesta de Ciudadanos, en el debate de política general, que pedía transparencia, que las entidades rindieran cuentas de las aportaciones públicas recibidas incluyendo una memoria económica, las retribuciones económicas de los profesionales del centro con relación a su categoría profesional, los gastos anuales de funcionamiento del centro desglosado por conceptos, los gastos por las reformas, ampliación y mejora de los espacios del centro, y ustedes no han cumplido con este mandato, ¿eh?, porque no les interesa, porque parece ser que ustedes tenían una estructura montada para succionar las subvenciones, ¿eh? Porque, ¿para qué voy a poner un alquiler real de mil euros, si, a través de una sociedad mercantil mía vinculada, pues, le puedo meter un alquiler supermegaabusivo, eh? Porque, de esa manera, pues, drenaré el contrato público.

Y, mire, los conflictos de intereses y las puertas giratorias son muy peligrosos y no solo en términos de corrupción, y por ello quiero preguntarle: cuando se destapó el caso de abuso a menores que estaban tutelados en Tortosa, ¿por qué ocultaron us-

tedes su vinculación con la entidad que gestionaba el centro en el que teóricamente se encontraban algunos de los menores que habrían sido abusados sexualmente por una trama internacional? ¿No cree que esto era relevante? ¿No cree que usted debería haber revelado esta circunstancia y haberse abstenido de actuar directamente? Y, miren, es que ustedes, en vez de dotar todo esto de transparencia, lo que hicieron es taparlo, porque, en las transcripciones de las sesiones del Parlament, se puede comprobar que cuando pedimos explicaciones e información sobre la trama de explotación sexual e infantil, vino aquí la *consellera* y nos contó un cuento –nos contó un cuento–: que había sido la pericia del centro la que lo había descubierto todo, cuando, en realidad, había sido la Policía Nacional la que había alertado a los Mossos d'Esquadra, que, a su vez, habían avisado al centro de lo que estaba ocurriendo.

¿Usted cree que no es relevante que usted haya tenido cargos en la fundación que gestiona ese centro y que ha podido ser responsable de su deber de garantizar que no se produjesen abusos a los menores a su cargo? ¿Usted cree que no era relevante en ese momento decirlo? ¿Usted cree que no debería haberse apartado de la gestión de la investigación que tendría que haber llevado a cabo la Generalitat sobre ese caso? ¿Usted cree que es normal que la DGAIA no investigue que se haya utilizado un centro suyo como base de captación de una red de explotación sexual infantil internacional? ¿Y no cree que se tendría que haber apartado de ahí porque no tenía ningún tipo de conflicto de interés? ¿Usted en serio cree eso? Porque la señora Bassa tuvo la cara de callarse esa información.

Y, mire, Plataforma Educativa, como usted, está en todos los fregados, ¿es consciente de que la policía ha registrado la sede de Plataforma Educativa en Girona? ¿Niega usted las informaciones públicas que afirman que Plataforma Educativa está involucrada en la trama de presunto desvío de fondos de cooperación al desarrollo en el marco de la operación Estela por la que están siendo investigados diputados en este Parlament? ¿Qué nos puede decir de Marta Cid, *exconsellera* de Esquerra en la época del *tripartit*, que parece ser que también está siendo investigada? ¿Le consta cuál es el papel de Marta Cid? Porque está publicado que sería una de las beneficiarias de su actuación, y, qué casualidad, un alto cargo de Esquerra y ex número dos por Girona y una de las beneficiadas sería una *exconsellera* de Esquerra, que, para no estar involucrado, su partido, pues, sale (*l'oradora estossega*) –perdón– en todos lados. Hay que ver lo que son las cosas, Convergencia le copió la estelada a Esquerra, y Esquerra parece que le ha copiado lo de la corrupción. Todo se pega menos el agua pura, como diría mi abuela.

Y quiero que me aclare también otra cosa, otra duda que tenemos, porque usted hoy ha dicho: «Es que me fui», en aquel momento dijo que usted dimitió, pero es que formalmente consta que le cesaron, ¿quién miente? ¿Miente usted o miente la documentación oficial? ¿Dimitió o le cesaron? Si le cesaron, ¿por qué lo hicieron?, ¿por este escándalo? Porque dijeron que dimitió, pero, luego, rascando es que hemos descubierto que le cesó el señor Puigdemont a propuesta de Bassa, en la documentación oficial. ¿Usted es el soldado sacrificado de la *exconsellera* Bassa para tapar las vergüenzas de Esquerra? ¿Es usted un cabeza de turco? Porque sospecho que usted no es el capo sino uno de la banda, ¿eh? ¿Es usted el Fèlix Millet de Esquerra?

Miren, todos pensábamos que los entramados de corrupción de este país estaban protagonizados por Convergencia, por el Partido Socialista o por el PP, que han gobernado durante décadas administraciones públicas, y ahora lo que nos encontramos es que Esquerra, a la que tuvo ocasión de entrar en un gobierno, le habría faltado tiempo para montar su particular entramado de corrupción, que, por lo visto, pues, según las informaciones en prensa, parece remontarse a la época del *tripartit*. Y lo que es más lacerante es que no se trataría de sisar porcentajes de obra pública sino de quitarles los escasos recursos a los más vulnerables, a los niños que están tutelados por la Generalitat. Y habrían aprendido ustedes rápido, porque el entrama-

do societario que han montado, yo creo que ni Bárcenas ni el Bigotes habrían sido capaces de llevarlo a cabo.

Y se les está acabando el chollo, señor Calvo; hasta ahora tener el carnet de Esquerra era como tener el comodín de la impunidad, y esto se les va a acabar. Y yo, hace exactamente una semana, en la sesión de control al Gobierno, le pregunté al *conseller* El Homrani qué pensaba hacer para impedir estas prácticas, y es que no me contestó ni una sola medida.

El vicepresident

Senyora De la Calle, vagi acabant.

Noemí de la Calle Sifré

Sí; le pregunté qué hacía para impedir las malas prácticas y la corrupción en su *departament* y no supo contestarme ni una. Que el *conseller* confirmara con su silencio que no estaba haciendo nada en este *departament*, que lo han llevado ustedes prácticamente desde el 2003, es lo que nos hace sospechar que esto no sea un caso aislado, sino la punta del iceberg de algo que a Esquerra le interesa tapar. Y usted –termino ya– solo es, en mi opinión, uno más de la banda, en este caso el cabeza de turco, el soldado sacrificado.

El vicepresident

Gràcies, senyora De la Calle. Pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la senyora Beatriz Silva.

Beatriz Silva Gallardo

Sí; buenos días, señor Calvo, muchas gracias por estar hoy aquí. Siento que no le veo porque voy sin gafas, por lo cual veo borroso (*rialles*), y si alguien me hace algún gesto, no me entero. Voy a intentar ir rápido, porque querría aclarar varias cuestiones –porque también va a intervenir mi compañero Raúl Moreno–, pero, antes de empezar, me gustaría decir que realmente creo que en esta comisión hemos estado de acuerdo en algún momento en que el modelo de atención a la infancia necesita una reforma, pero que, realmente, mezclando cosas y haciendo demagogia, como acabáis de hacer, o sea, creo que realmente no vamos a avanzar.

O sea, estamos hablando de cosas muy serias; o sea, esto de mezclar que, en un centro de menores, un niño cuesta cuatro mil euros y en una familia de acogida vale trescientos. O sea, son recursos distintos que tienen que gestionarse... O sea, todo esto es una cuestión compleja que..., tratarlo de esta manera creo que no es la manera más correcta ni tampoco la cuestión que nos trae hoy aquí. O sea, tenemos que intentar aclarar qué pasó durante un tiempo, porque se han detectado una serie de irregularidades, pero mezclarlo con casos de abusos sexuales, con... O sea, quiero decir también... –estoy gastando mi tiempo–, pero que todo esto afecta a los niños que están en los centros de menores. O sea, así cuando hablamos con esta ligereza de que hay abusos sexuales en los centros, estos niños son niños normales que van al cole, que van al instituto y luego se ven estigmatizados cuando sacamos todas estas cosas en sede parlamentaria de manera tan ligera y tan... (*Veus de fons.*) Sí.

Bueno, es mi tiempo y tengo derecho a decirlo, porque yo sí conozco a los niños de los centros de menores; para mí no son una... Yo he hablado con ellos en los últimos diez años, he tenido la posibilidad de entrevistarlos, y cuando hacéis estas cosas... (*Veus de fons.*)

El vicepresident

Si us plau, respectin el torn de paraula.

Beatriz Silva Gallardo

...estos niños se sienten mal. Tengo derecho, tengo mi turno de palabra. Y ahora voy a pasar... (*Veus de fons.*) No; tengo derecho a decir esto. (*Veus de fons.*) No. Sí.

El vicepresident

Senyora Silva, un moment, si us plau.

Beatriz Silva Gallardo

Bueno, sí, voy a pasar a mis preguntas. Señor Calvo, mire, en su intervención, usted ha dicho que, dentro de la fundación, no sé si se refiere a FASI o a Plataforma Educativa, usted solo tuvo un rol profesional. Sin embargo, los documentos a que nosotros hemos tenido acceso apuntan a que usted fue socio fundador de Plataforma Educativa, que en algún momento fue representante de plataforma y que además fue gerente. Me gustaría, dentro de lo posible, que pudiera aclarar, y, si realmente no puede extenderse, dijera sí o no, si es socio fundador de Plataforma Educativa o no, porque, además, en las cuentas de 2014, usted figura como parte del patronato de Plataforma Educativa concretamente ocupando el cargo de tesorero, que, de hecho, tengo entendido que ocupó hasta 2016, en que fue sustituido por la señora Glòria Fàbrega. Me gustaría que nos dijera si esto es cierto o no es cierto.

Respecto a los contratos de adjudicación, no me referiré..., o sea, son los que yo he tenido acceso, que no son todos los que se adjudicaron en la época en que usted era director de la DGAIA sino solo a los que yo pude acceder yendo a la DGAIA. Y estos revelan que usted participó de manera directa en los informes técnicos para las adjudicaciones, y, en algunos casos, firmó también los contratos finales de adjudicación; concretamente, los contratos firmados por usted son aquellos en los que la cuantía se lo permitía, en su cargo de director, y en las cuantías más altas, la *consellera* era la que firmaba, porque es así el reglamento y de hecho esto también me lo explicaron.

En los casos en los que los contratos estaban firmados por la *consellera*, se trataba de cantidades muy altas; en algún caso, en algunos de los expedientes, más de 1 millón de euros. O sea, estamos hablando de mucho dinero. Y, realmente, cuando uno mira los expedientes, no da la sensación de que usted esté desvinculado, porque hay varios procesos. De hecho, hay varios informes técnicos, y todos estos pasos están todos firmados por usted. ¿A usted no le pareció raro, le pareció que era normal en ese momento participar en la mesa de adjudicación e incluso firmar contratos a entidades en las que usted mismo –nos acaba de explicar– había estado vinculado durante toda su vida profesional? O sea, en ningún momento pensó que tenía que abstenerse, que esto podía ir a llegar, como ha llegado, al Juzgado de Instrucción número 24 o a la Sindicatura de Comptes o... Realmente, ¿por qué nunca se abstuvo en esta situación?

Y respecto a, yo quería preguntarle también, la Sindicatura de Comptes..., porque hace un par de semanas se ha presentado aquí el informe respecto a la DGAIA que dice que, durante el tiempo que usted fue director, se detectan irregularidades tanto en los criterios, que se introdujeron criterios en la adjudicación que no estaban previstos o incluso eran contrarios a la base de la convocatoria, y que también habla de debilidades en los circuitos de control de los gastos y también del seguimiento de los servicios. Como usted era el director, me gustaría preguntarle por qué se introdujeron estos criterios que no estaban previstos; quién fue la persona responsable de esto, si fue usted, si fue otra persona, si usted era consciente de todo esto.

Gracias.

Raúl Moreno Montaña

Gràcies. Jo també per complementar l'exposició que feia la diputada Beatriz Silva, voldria fer dos consideracions, no? La primera, no estem parlant, en tot cas, o no estem aquí per jutjar, sinó per intentar esclarir les conseqüències d'alguns fets, no? I jo em vull referir sobretot a la darrera part de tot aquest problema que s'ha donat, no? Un dels dubtes que ens sorgeix és sobre el compliment de l'article 7 de la Llei de règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs al servei de la Generalitat de Catalunya.

Vostè coneix que aquest article, doncs, fa que sigui incompatible el fet de poder treballar, després de dos anys del cessament, en aquelles empreses que hagin tingut algun tipus d'expedient que hagi passat per mans seves, no? Vostè no només ha estat amb FASI, vostè va treballar amb Plataforma Educativa 35, del 95 al 98, i després a Plataforma Educativa també del 2002 al 2006. Va treballar a la Fundació Gentis del 99 al 2018, que també forma part de l'entramat de Plataforma Educativa. Va ser gerent de la Fundació Resilis del 2006 al 2010, que també forma part de Plataforma Educativa, i va treballar a FASI, com vostè ha dit, del 2010 al 2016, que també forma part de Plataforma Educativa. Per tant, la seva experiència amb la Fundació Plataforma Educativa és prou àmplia i dilatada en el temps, no?

Per tant, vostè va cessar com a director de la DGAIA l'agost del 2017, i, ens podria aclarir on va anar a treballar, si és que ho va fer, durant els mesos posteriors? Si es va reincorporar a FASI, ja que vostè estava en excedència d'aquesta empresa. Per tant, on va anar a parar després del cessament? Segons les nostres informacions, a un requeriment que li va fer el senyor Ginesta, el secretari general, el 10 de gener del 2018, on li demanava explicacions sobre la seva situació laboral i li preguntava directament si havia tornat a treballar a la Fundació Plataforma Educativa, vostè va contestar, set dies després, que no tenia cap tipus de relació contractual ni de prestació de serveis amb la Fundació Plataforma Educativa, que, des del 2006, no formava part de cap patronat, cap òrgan de govern o de consell d'administració de cap tipus d'entitats o d'organitzacions, i que l'organització en la que treballava aleshores, en règim general, no tenia cap contracte amb l'Administració pública. Podria dir-nos el nom de l'empresa on treballava el mes de gener del 2018? I quin era el seu càrrec, i quines eren les seves funcions? Aquesta és una pregunta que m'agradaria que ens la contestés, senyor Calvo: on treballava vostè el mes de gener del 2018?

Ho dic perquè, prèviament a aquesta informació, *El Periódico de Catalunya* informava sobre l'existència d'un *e-mail* enviat el 15 de novembre de 2017 –per tant, mesos abans– per part de la Fundació Plataforma Educativa als seus treballadors, on informava de la seva incorporació a aquesta fundació com a director tècnic del grup; director tècnic del grup, que, entenc, o tots podem entendre que té algunes funcions executives rellevants. Per tant, és així? Coneix l'existència d'aquest *e-mail*? Ha tingut relació contractual d'algun tipus amb la Fundació Plataforma Educativa o qualsevol de les empreses que en formen part des que va deixar de ser director general de la DGAIA? Ha treballat, vostè, des que va deixar de ser director general de la DGAIA a Plataforma Educativa o en alguna de les seves empreses? Aquesta és una pregunta que sí que m'agradaria que em contestés.

Ho dic perquè el mateix mitjà de comunicació va trucar a la seu de Plataforma Educativa fa pocs dies i li van informar des d'allà que, normalment, vostè anava a dependències d'aquesta fundació als matins. I, per tant, tot i poder estar contractat per alguna empresa, vostè va amb assiduïtat a les dependències de Plataforma Educativa? Quin tipus de tasques realitza per aquesta fundació? És important des del punt de vista de la compatibilitat o no del seu càrrec o de la seva persona en funció del càrrec que va sustentar.

En diversos contractes consultats pel nostre grup parlamentari, vostè dona el vistiplau a informes a proposta per contractar diversos serveis de la Fundació Gentis, en la que vostè va treballar durant nou anys després de ser coordinador tècnic de la Fundació Plataforma Educativa durant més de quatre anys. No només ens sobta, i l'hi deia la diputada Silva, que vostè –acabo de seguida– signi el vistiplau en contractes menors; valorar la idoneïtat d'una empresa amb la qual va treballar abans i que forma part de la Fundació Plataforma Educativa, el que també ens sobta és que signi aquest tipus de valoracions, per una banda, vostè, i, per altra banda, l'exconsellera d'Ensenyament, directora executiva de Gentis i directora executiva de Plataforma Educativa. Per tant, clar, «todo queda en casa».

Jo no sé si és o no entraré en si és legal o no és legal; el que no és és ètic, no és ètic. Vostè, mai va pensar que estava fent alguna cosa que no calia? Va informar els seus superiors de que potser seria millor no participar en aquests processos d'adjudicació o de participació en el tràmit administratiu per adjudicar contractes, empreses en les que vostès havia treballat, signant, a més a més, amb la directora executiva de l'empresa amb la que vostè treballava?

Per tant, jo crec que això és el que nosaltres volem intentar conèixer, perquè, més enllà de les situacions que es jutjaran, i són els jutges qui ho estableixin, ens sembla que la seva participació ha deixat, diguem-ne, l'ètica de banda. I no entro en la professionalitat que jo a vostè li reconec, sinó en aquest tipus d'accions que, per una qüestió de transparència, si és que aquest era el criteri de la conselleria, també això formava part d'una bona transparència en la gestió pública.

Gràcies, president.

El vicepresident

Gràcies, senyor Moreno. Pel Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, té la paraula la diputada Marta Ribas.

Marta Ribas Frías

Gràcies, president. Bé, nosaltres també demanariem que, en temes com aquest, en qualsevol, però en aquest especialment, com és el sistema de la protecció a la infància, intentéssim no utilitzar els infants i el mateix sistema, i, evidentment, els treballadors i treballadores com a arma llancívola per cap costat –per cap costat. I, per tant, que fóssim fins i que fóssim el més acurats possibles.

En aquest mateix sentit, m'agradaria començar amb dues puntualitzacions respecte a algunes afirmacions que ha fet el senyor Calvo. Certament, van canviar la pràctica del tipus de contractes a partir del 2016, des del Govern de la Generalitat, no només des de la DGAIA, no només des del Departament d'Afers Socials, en la reducció dels contractes a dit, per dir-ho simplement. Això respon a una directiva europea aprovada el 2014 i que comença a aplicar-se no encara directament amb lleis, però sí amb la pràctica de la contractació en les administracions públiques, entre d'altres, per part de la Generalitat, i, com els deia, no només des de la DGAIA. Per puntualitzar-ho.

I un altre element per puntualitzar respecte a afirmacions que ha fet. Evidentment, vaja, jo crec que, almenys per part nostra, sempre reclamem i lluitem per la dignificació i la reivindicació de la feina del sector i dels professionals d'aquest sector així com de tots els serveis públics. Nosaltres ho fem, en aquest cas, des de l'oposició. Jo crec que, quan s'està en el Govern, la dignificació i la reivindicació de la professionalitat dels professionals d'un servei públic, en aquest cas dels de la DGAIA que depenien de vostè, es fa millorant-los les condicions laborals, no retallant els recursos que tenen, queixant-se internament, o, si cal, fins i tot, públicament, respecte a la voluntat de retallades en aquest sector.

Bé, més enllà d'això, nosaltres volíem plantejar aquesta compareixença per aclarir; aclarir termes de dos aspectes, principalment, que són els que han aparegut, que embruten la gestió de tot un departament, jo crec que de tot un partit, Esquerra Republicana, i que, per tant, és important, no?, com s'aclareixen i com s'actua respecte d'aquest tipus d'accions. No només ho és per Esquerra Republicana, no només ho és pel Departament de Treball i Afers Socials, sinó que crec que ho és per les polítiques públiques i per la dignificació de la Generalitat de Catalunya contra la corrupció o la utilització de la qual moltes hem lluitat durant molts d'anys.

Per tant, en aquest sentit, per què no ha donat explicacions fins ara? És una de les meves primeres preguntes. No es va qüestionar en cap moment, mentre vostè era el director general de la DGAIA, si el fet de que la seva firma hagués d'estar en algunes d'aquestes adjudicacions comportava o no comportava, estèticament ni que fos, conflicte d'interessos? Vostè ens ha afirmat que té clar que només va actuar en allò

indelegable. Més enllà de la seva seguretat, que ens afirma, de que no hi ha hagut cap irregularitat en aquest sentit, estèticament o èticament no es va qüestionar si hi havia una altra forma de fer-ho per no embrutar la gestió d'un servei sensible com el de la DGAIA? Si està tan segur que no va fer res que comportés realment conflicte d'interessos, li sembla correcte que el departament encara no hagi resolt l'expedient informatiu intern sobre la seva gestió? O que, com a mínim, no en tinguem cap notícia, respecte a si s'ha resolt o no aquest expedient informatiu? Què li sembla, si està tan segur de que no va comportar conflicte d'interessos la seva actuació, que hi hagi investigacions obertes per elements diversos antifrau, traspassats també al jutjat 24 de Barcelona per part de Sindicatura de Comptes, a banda d'aquest expedient informatiu intern?

Una altra qüestió; amb relació a la seva reincorporació, després de dimitir o que el cessessin –perquè queda aquí el dubte–, al sector professional al qual s'hagi reincorporat: on s'ha reincorporat o on s'ha incorporat, senyor Calvo? Perquè la veritat és que no tenim gens clar què està fent. Crec que seria important que ens aclareixi quina relació contractual, o no, té vostè amb Plataforma Educativa, amb qualsevol de les fundacions de l'entramat de Plataforma Educativa, perquè les informacions que han aparegut són que, des del 15 de novembre, la mateixa Plataforma Educativa informava el seu personal que vostè es reincorporava com a director tècnic del grup. És cert o no és cert que això va ser així? És cert o no és cert el que, en canvi, vostè ha dit, a requeriment del departament, que no té cap relació contractual amb Plataforma Educativa?

Vaja, quina és exactament la relació que té vostè amb Plataforma Educativa o amb qualsevol de les fundacions de Plataforma Educativa actualment? Què fa? En què és guanya la vida, senyor Calvo? Expliqui'ns-ho, perquè hi ha un dubte raonable i important i que també embruteix què passa amb aquestes portes giratòries de la sortida de gent des de l'Administració pública sobre què està fent vostè. I crec que, en aquest sentit, la llei d'incompatibilitats és claríssima: hi ha una limitació de dos anys per anar a qualsevol sector en el qual hi hagi hagut, doncs, adjudicacions per part de les responsabilitats que s'hagin estat fent, exercint des del Govern.

Què diu aquest informe de la Direcció General de la Funció Pública a què vostè ha fet referència?, que acabem de descobrir. Què diu? Perquè la veritat és que no en teníem pas notícia. Vostè què va explicar a la Direcció General de la Funció Pública que anava a fer quan sortia de la DGAIA i què diu aquest informe?

I, una última qüestió, i, en aquest cas, sobre un altre element, més aviat sobre la seva feina anterior com a director tècnic de la Fundació FASI. És un altre tema que està sota investigació; crec que val la pena que vostè també aprofiti per donar-nos explicacions sobre aquestes informacions que han aparegut respecte a la Fundació FASI, pagant lloguers sobredimensionats amb diners de contractes públics per la gestió de centres de menors, utilitzats, doncs, això, en lloguers sobredimensionats a una empresa de propietat seva. Expliqui'ns què és cert i què no és cert d'això i fins a on pugui explicar, perquè el cas, que jo sàpiga, està investigat.

I, per acabar, evidentment, la política no només és seguir les normatives, seguir les lleis i ser correcte dins del marc en què ens establím, sinó que també es compon d'ètica. I, quan s'està amb responsabilitat de càrrecs importants en el Govern, però, a més, vostè amb un perfil clarament polític, perquè en paral·lel també era regidor d'Esquerra Republicana a Girona, entenc que té clar que, quan fas política, també tens una dimensió ètica. I, per tant, més enllà de la gravetat o no del que vostè hagi fet o hagi incorregut en incorreccions formals mentre era director general de la DGAIA o quan ha deixat de ser-ho, a vostè li sembla ètic, defensablement ètic, haver estat adjudicant, participant, permetent que hi hagués adjudicacions a aquelles empreses de les quals vostè provenia, mentre estava com a director general de la DGAIA; no haver-se apartat amb claredat d'aquestes adjudicacions? I li sembla ètic haver tornat a aquest sector, amb relació contractual o no, al sector que directament

va ser beneficiat de recursos públics de la seva direcció general al Govern de la Generalitat mentre vostè ho era?

El vicepresident

Gràcies, diputada Ribas. Pel Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, té la paraula la diputada Maria Sirvent.

Maria Sirvent Escrig

Bé, bon dia, senyor Calvo. Nosaltres, més enllà de si això realment acaba sent considerat legal o il·legal als ulls d'una justícia que es pronuncia depèn de qui ocupi la part de l'acusació i la part de la defensa, el que sí que sabem, que el que va fer vostè no és ètic. El que va fer vostè no respon, en cap cas, als drets i necessitats de la ciutadania, i menys als drets dels infants.

Vostè estava citat per comparèixer per parlar de la seva participació en l'adjudicació de concursos públics a diferents empreses per la gestió de centres d'atenció residencial. Més enllà d'explicar-nos com va fer de bé la seva funció o d'altres aspectes més personals respecte a la seva família o aspectes de solidaritat antirepressiva, vostè, respecte a aquesta pregunta concreta i aquest tema concret, només ens ha parlat dels principis d'igualtat, de concurrència, de transparència, de publicitat que regeixen els concursos públics. Això ja ho sabem.

Vostè no compareix avui per això aquí. Sabem com funcionen els procediments de contractació pública, i, si no ho sabem, ja ens n'informarem, però vostè està aquí avui per explicar-nos clarament quin era el seu paper, i, sobre això, vostè ha dit que el seu paper ha estat aquell que manaven les seves funcions, i que vostè no va poder delegar, per tant, tot allò que era indelegable. Vostè creu que això és una explicació?, que ens digui que feia allò que era impossible delegar? Ostres, haguéssim volgut que ens donés una mica més de detalls.

Vostè ha explicat una història d'un activista social, o vostè s'ha categoritzat així. Nosaltres el que hem vist és una història de fundacions i entitats del tercer sector social que han funcionat com a autèntiques mercantils, com a autèntiques empreses perseguint l'ànim de lucre, i, a més a més, en una qüestió tan i tan sensible com són els drets dels infants, un col·lectiu vulnerable que no es pot defensar per ell mateix.

Veiem que aquestes fundacions i entitats del tercer sector de les que parlem disposen del 80 per cent o més del 80 per cent de places residencials d'infància tutelada de la DGAIA; 18 per cent són públiques. Aquí ja veiem un model de gestió privat que és el que han defensat els successius governs. Les conseqüències de la privatització, les conseqüències d'aquesta contenció de la despesa pública de la que vostè parlava; clar, parlem d'uns centres que reben entre 3.500 i 5.500 euros al mes per infant, sense cap fiscalització, sense cap auditoria. No sabem on van, aquests diners. No hi ha una fiscalització per part de l'Administració, o almenys això ens han dit vostès, que és que no ho podien fiscalitzar; això va dir la consellera Bassa en el seu moment.

Gerents amb sous de més de cent mil euros; això ho permet, un activista social? Lloguers de pisos i cases que funcionen com a cases d'infància i que quintupliquen els preus de mercat; i aquí no s'acaba. És que, a més a més, aquestes van a unes immobiliàries que són propietat de la mateixa fundació. Quin és aquest entramat que s'està fent, aquest negoci amb els drets dels infants? Treballadores i educadores socials per les que vostè diu que està molt preocupat, que fa molt de temps que no cobren i que treballen amb unes condicions de precarietat absoluta; digui'm que això que va fer vostè sota la Direcció General de la DGAIA no té res a veure amb aquestes condicions laborals precàries de les treballadores.

Retallada de diners en activitats extraescolars per als infants; en serveis mèdics que no cobreix la seguretat social; privatització de serveis com bugaderia, cuina, amb la seva consegüent precarització; adjudicacions a dit, sense cap tipus de publicitat per valor de 370 milions d'euros; un conglomerat de fundacions, de Plataforma

Educativa, Fundació Privada Resilis i FASI que reben més de 100 milions d'euros públics per gestionar centres de menors. Aquesta història, vostè la coneix molt bé.

En aquell moment, vostè era director general de la DGAIA, a part de ser soci fundador de les tres fundacions, en excedència com a màxim gerent de la Fundació Resilis, director de la Plataforma Educativa. Una excedència laboral d'aquest conglomerat de fundacions, i, mentrestant, aquestes fundacions, què rebien de l'Administració? Doncs rebien de l'Administració encàrrecs milionaris. No li fa vergonya, a vostè, que les fundacions de les que vostè estava en excedència rebessin, mentre vostè era director general de la DGAIA, adjudicacions milionàries?; i, després de tot això, que vostè tornés –ja vaig acabant, senyor president– d'aquesta excedència a treballar a aquestes fundacions a embutxacar-se els diners que s'havien adjudicat aquestes empreses per l'atenció a la infància?

I no parlem dels amics d'Esquerra Republicana i Junts per Catalunya, Marta Cid, Estanis Vayreda, Santi Vila, el senyor Puigcercós, el senyor Castells –el perfil més adequat, un senyor conseller de FecsaEndesa per gestionar un patronat que es dedicava a poder garantir drets dels infants.

Bé, se m'ha acabat el temps i no puc continuar. Ens agradaria poder esclarir tota aquesta situació.

El vicepresident

Gràcies, diputada Sirvent. Pel Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el senyor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, president. Bon dia, senyor Calvo. Jo m'estalviaré de repetir moltes coses, que s'han repetit, i moltes preguntes que s'han fet. Estaré atent, evidentment, a les respostes que es donin a totes les preguntes. N'hi han hagut moltes que crec que són bastant clau, i jo em limitaré a fer-li, allò, tres o quatre, també, preguntes concretes, perquè hi han coses que no acabem d'entendre, no?

Vostè, en la seva intervenció d'avui, ens ha vingut a explicar que, durant la seva etapa com a..., tota la seva carrera professional, la vinculació amb el sector, i que, durant la seva etapa com a director general, doncs, vostè va actuar de forma absolutament transparent, de forma absolutament legal, de forma absolutament curosa, etcètera. I, sobre això, em sorgeixen dos preguntes: home, sent una persona que havia treballat en el sector, i que, a més a més, com a director general, tenia una relació constant d'adjudicacions també amb empreses o amb fundacions o amb entitats en les quals vostè havia treballat amb anterioritat, va exercir en algun moment el deure d'abstenció que li exigeix la llei? Si la resposta és afirmativa, li agrairia que ens expliqués en quin moment i en quins casos concrets vostè va exercir aquest deure d'abstenció que li exigeix a tot alt càrrec la llei, eh?, en les relacions amb empreses que s'hagi pogut estar vinculat.

Segona qüestió que tampoc no acabo d'entendre: si vostè està tan convençut de que tot s'ha fet bé, que tot s'ha fet correctament, que tot s'ha fet d'acord amb la llei, que vostè no ha fet cap cosa que pogués ser, que li pogués ser criticable, que pogués ser punible, per què dimiteix? Per què dimiteix abans de venir a donar explicacions en el Parlament? Perquè m'imagino que va dimitir, no? Doncs, per què dimiteix just... Vostè ens ha explicat altres circumstàncies: la pressió, l'entorn, les dificultats. Sí, molt bé. Però, clar, és que vostè dimiteix tot just un mes després de que un sindicat denunciï aquestes presumptes irregularitats.

Clar, llavors això, home, jo crec que una persona que està absolutament tranquil·la amb tot el que ha fet i que està convençuda de que ha actuat legalment, bé, no agafa i se'n va com a mínim sense donar explicacions. I vostè tenia l'oportunitat d'haver vingut a donar explicacions en el Parlament, si no ho recordo malament, el mes de setembre o octubre, que era quan estava prevista una compareixença seva en aquest

Parlament. Però, no, vostè agafa i dona el cop de porta abans. Llavors, home, com a mínim, això, si ens ho pot explicar, l'hi agrairé, perquè nosaltres no ho entenem.

Després, amb relació a la seva posterior reincorporació al món laboral, després de la dimissió, ja li han fet preguntes concretes –ja li han fet preguntes concretes–, i, per tant, m'adhereixo a elles. Però, home, vostè ens ha dit: «Ecoltin, hi han informes de funció pública positius el mes d'agost i el mes de febrer de 2018» –de l'agost del 17, el mateix agost del 17 i de febrer del 2018. Doncs ens sembla magnífic. Seria tan amable de facilitar-nos-els?, amb tota la confidencialitat que vostè exigeixi; ens els facilita a la mesa de la comissió per tal de que els diputats d'aquesta comissió en puguem tenir coneixement. Podríem demanar-los, podem demanar-los també, demanar aquests informes també a funció pública. No sé si els obtindrem o no, però, com que vostè està tan convençut de la legalitat de la seva incorporació en el món laboral i de que no hi ha cap mena d'incompatibilitat, li agrairia, si fos tan amable, de posar aquests informes a disposició de la comissió.

Gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, senyor Rodríguez. Pel Grup Parlamentari Republicà, té la paraula la senyora Marta Vilalta.

Marta Vilalta i Torres

Sí; moltes gràcies, president. Moltes gràcies també per la compareixença al senyor Calvo. Miri, jo intentaré fer una intervenció des de la responsabilitat, des de la voluntat de ser constructius, també de ser exigents, com crec que ho hem estat sempre des d'Esquerra Republicana i des del Grup Republicà, i així ens avala la nostra història, però no pas una intervenció per aprofitar per atacar o debilitar el sistema de protecció a la infància del nostre país, que ja és prou vulnerable, i que no podem contribuir a generar-hi més dubtes.

Per tant, faré tot el contrari que aquesta última qüestió, i, per tant, buscar les maneres de conjurar-nos i de canviar tot allò que encara cal millorar, que és evident que hi ha moltíssimes coses, i també evitar generar ombres de dubtes. I, per tant, aportar la llum en tot allò que puguem. I ho vull fer així des de la responsabilitat, des de la voluntat de ser constructius i a la vegada exigents, ho vull fer així, dic, més després de l'espectacle de demagògia i cinisme al qual hem assistit avui a la comissió per part de la portaveu de Ciutadans a l'inici, perquè, miri, no tot s'hi val, i no tot s'hi val.

Nosaltres, els que som aquí, som representants públics i tenim una responsabilitat molt elevada i crec que hem d'exercir com a tal. Hi ha paraules que estan fora de lloc. I, precisament perquè hem d'exercir amb aquesta responsabilitat, jo no em penso posar al seu nivell, però sí que voldria dir dos coses abans de continuar amb la intervenció. Una és que les persones que ahir van asseure's per primera vegada al banc dels acusats al Tribunal Suprem tenen més dignitat de la que malauradament representaran aquells que, com vostès, parlen des de l'odi, parlen des de la rancúnia, parlen només acusant i amb zero empatia. I això és molt trist –molt trist. I ho vull dir.

I segona qüestió prèvia abans de continuar és que sí que vull mostrar l'orgull de la trajectòria d'Esquerra Republicana al llarg de vuitanta-set anys d'història, sense casos de corrupció; un compromís ferm, per tant, amb la transparència i contra la corrupció que seguirem tenint en qualsevol dels casos.

Dit això, voldria reiterar l'agraïment pel fet de donar sempre la informació, i, per tant, l'agraïment de la compareixença del senyor Calvo avui; un agraiement a les explicacions. Sempre és bo donar la cara; així ho ha fet avui vostè i és bo explicar-se i poder, com deia, en lloc de generar ombres, aportar llum. S'han fet moltes preguntes, per tant, estem també en espera de part de les respostes que es puguin fer, en la línia precisament d'aportar aquesta llum.

El cas que ens ocupa ha generat, certament, preguntes, dubtes i també un focus mediàtic intencionat. I és cert que ara estan oberts diversos tràmits a nivell judicial i en altres instàncies de l'Administració, com en l'Oficina Antifrau i com el protectorat de fundacions de l'àmbit de justícia, i això seria un resum objectiu. És a dir, ja s'han generat preguntes, dubtes; entre altres coses, per això va venir a comparèixer la consellera Bassa ja en un inici; per això s'han obert diversos expedients, per això hi ha obertes causes al nivell de diverses instàncies.

Vostè avui ens ha explicat, a banda d'aquesta situació que ara li descrivia, la seva aportació, des del seu punt de vista, la seva trajectòria. Nosaltres no volem fer més judicis de valors en aquest sentit. És part de la feina que hauran de fer també i que estan fent els jutjats, els tribunals, l'Oficina Antifrau, també com un actor aquí rellevant, i les instàncies corresponents. I un cop això es resolgui o s'aclareixi o hi hagi les resolucions que hi hagin d'haver per part de totes les instàncies oportunes, llavors actuarem demanant que es prenguin les mesures necessàries, si escau, que es depurin les responsabilitats, o que es canviïn totes aquelles mesures que cal que es canviïn si en algun moment hi ha hagut qüestions que hem vist que no s'hagin adequat al que convindriem que s'hauria d'actuar, les actuacions públiques dels representants públics. Per tant, esperarem, doncs, aquestes resolucions per tal de poder fer els judicis de valors que corresponguin.

Davant de tot plegat, i això també ho voldria destacar, què ens consta o què hem pogut saber al llarg de tots aquests últims mesos i un any i escaig? Que un cop aparegudes les informacions que situaven aquest conflicte d'interessos, com he dit abans, la consellera Bassa va venir a comparèixer per voluntat pròpia aquí al Parlament; també ho van demanar els grups, però va venir a comparèixer per donar aquestes explicacions en un primer moment: que el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies va fer un expedient d'informació reservada per valorar-ho; un expedient que crec que després ens aportaran més informació, però que està aturat precisament perquè ja hi ha procediments judicials oberts. Vostè, després de tot plegat, va presentar la dimissió i va ser cessat, perquè és evident que qualsevol càrrec públic que ha estat nomenat pel Govern, doncs, ha de ser cessat també pel Govern. Que el departament, al llarg de tots aquests últims mesos, ha col·laborat amb totes les peticions d'informació per part dels jutjats i que també ha col·laborat amb les peticions d'informació de la mateixa Oficina Antifrau i amb les instàncies que se li han així dirigit.

Per tant, jo crec que tots els mecanismes o la major part de mecanismes que es van dur a terme per part del departament han estat els correctes, el que pertoca en una situació com la que avui ens ocupa. Altra cosa és que si amb això n'hi ha prou, o si hi ha d'haver algun altre tipus de control, o si fan falta uns altres tipus de mecanismes o algunes altres qüestions. Hi ha d'haver, per tant, canvis en la normativa o en les maneres de funcionar, però això seria un altre debat que pot ser que vingui, que sigui conseqüència del debat en el qual estem actualment. Però si ara fem una anàlisi de totes les actuacions per part del departament relacionat amb aquest cas, que ha generat dubtes, doncs, creiem que les actuacions han set les corresponents, i que, per tant, arribades les resolucions o fent una anàlisi de tot plegat, després podem prendre les decisions de si cal canviar alguns dels mecanismes.

Miri, vostè, avui, també ens ha explicat, hem escoltat atentament que els principals contractes es van fer per concurs públic –després m'hi referiré un moment, en aquest cas, en aquesta qüestió en concret; i, així mateix, que, tal com ha de ser, vostè no va participar en les meses de contractació, i, a més a més, que hi ha informes de funció pública que li han dit que no era incompatible després reincorporar-se al seu, o retornar al món professional del qual vostè prové; dos informes d'aquestes qüestions.

I, relacionat amb aquesta idea, amb aquesta de la impossible o no incompatibilitat del retorn al món professional, també m'agradaria fer una altra reflexió, que que-

di a mode de reflexió, però crec que també convé que ens la fem en veu alta. Sempre diem que, d'entrada, els millors per ocupar un càrrec de responsabilitat a l'Administració pública, a les institucions públiques, són aquelles persones que coneixen el sector, que saben de què va, que tenen una trajectòria reconeguda, per tant, que poden parlar amb coneixement de causa. I, en canvi, sobre el que avui estem generant dubtes, avui el que s'està criticant, avui el que d'alguna manera s'està posant en dubte és, precisament, que vostè tinguéis relació amb aquest sector, que provingués d'aquest sector o que després hi retornés.

Jo deixo el marge de dubte sobre aquest tema, perquè ja s'hi referirà qui s'hi hagi de referir, si a nivell judicial o si hi ha d'haver algun pronunciament de l'oficina o si cal que funció pública, com ja ha fet, torni a emetre algun dels seus informes. Però ho dic sincerament i sense ni buscar excuses, perquè no és la meua voluntat, ni sense prejudicar amb titulars ja d'entrada. Però potser cal que ens fem un replantejament sobre aquesta qüestió, perquè no es poden fer els dos discursos alhora: que els millors són els que venen del sector perquè el coneixen, però després criticar quan això passi. I és una reflexió general, com dic, eh?, sense ni buscar excuses ni prejudicar. Simplement, que fem la reflexió, i que, per tant, si mai hem de prendre o hem de decidir nous mecanismes per poder encara blindar més això, per poder-hi posar més lupa, ho fem, però no es poden fer els dos discursos alhora.

Acabo referint-me de forma generalitzada al model, i abans ja ho he apuntat. El Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, certament, amb el Govern en general, i també, com s'ha referit la diputada Ribas, precisament perquè hi ha una normativa a nivell europeu que així ho deia, una directiva a nivell europeu que així ho recomanava, per tant, s'ha d'aplicar, es va anar passant de tots els contractes que estaven formalitzats via negociat, per tant, amb adjudicacions directes, cap a licitacions, cap a concursos oberts, amb una transparència, amb totes les llums per tal de que els procediments poguessin tenir el màxim control, i, per tant, esclarir aquestes ombres. I això ho veiem molt positiu i ho reivindicuem, perquè creiem que això és bo i que ha servit per anar avançant i que cal, no?, anar en aquesta línia.

I també ens consta, no?, que s'estan transformant ara mateix totes les formes de licitació pública cap a concertació prèvia acreditació de les entitats per tal de desenvolupar un servei en l'àmbit de la infància i l'adolescència molt millor. Crec que això és bo. I això és cap a la línia en què volem que el Govern, que volem que el departament, que volem, en definitiva, que les administracions públiques i les institucions vagin treballant en aquesta línia, i, per tant, s'allunyin de, potser, procediments que, sent legals, no eren del tot adequats, i, per tant, puguem anar sempre a concursos oberts, amb concurrència pública, amb totes les llums, amb tots els taquígrafs.

I, finalment, una altra reflexió abans d'acabar, i és que creiem fermament des del nostre grup parlamentari que el sistema de protecció de la infància no pot permetre's dubtes sobre la seva eficàcia, com tampoc pot permetre's generar dubtes o criminalitzar les entitats gestores, perquè creiem amb els drets dels infants no s'hi juga. I, en aquest sentit, sí que vull posar en valor la tasca dels professionals, de les entitats de l'àmbit de la infància, perquè són peces rellevants importantíssimes i imprescindibles perquè funcioni, perquè, si tots plegats l'únic que fem és generar aquests dubtes sobre aquest sector, crec que ens equivocàrem.

I, per tant, fer una apellació, una nova apellació a tots els que estem aquí, i, evidentment, als responsables del departament, que després vindran a comparèixer també, perquè ens conjurem a treballar en el que probablement és una de les baulles més febles de l'Administració, que és la de la protecció de la infància, que és la DGAIA i que ens hauria d'ocupar, doncs, a poder canviar i assumir tots els reptes d'aquesta baula feble, en tant que treballa per la protecció d'un dels sectors més vulnerables de la nostra societat, i, per tant, aquí tota la predisposició del nostre grup parlamentari per fer-ho.

Acabo, president, reiterant l'agraïment de les informacions, esperant, doncs, tot allò que pugui aportar de nou ara en el segon torn de rèplica, i recordant, sobretot al primer grup d'aquest Parlament, que no tot s'hi val.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada Vilalta. Pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la senyora Saloua Laouaji.

Saloua Laouaji Faridi

Hola, bon dia. Moltes gràcies, vicepresident. Començo, senyor Calvo, per recriminar-li la seva triga en donar explicacions sobre les actuacions fetes, perquè, com ja sap, que a vegades quan no fem les coses a temps o en el moment que correspon, això dona peu a que ens convertim en culpables, a escoltar, diguem-ne, acusacions, i també que es fa un ús demagògic de les situacions i tal. Però, de totes maneres, mai és tard, i agraeixo que avui estiguessin compareixent entre nosaltres donant la cara.

Com ja sap, en aquesta comissió treballem per avançar en el tema dels drets socials, econòmics i culturals de la ciutadania, en la millora de la vida digna de les persones, especialment de les persones en situació de vulnerabilitat, com el cas dels infants i els adolescents. En el seu moment, la consellera Bassa va negar contunentment en el seu..., diguem-ne, que vostè estigués en la contractació i que la seva signatura figurés en alguna adjudicació. Va posar la mà al foc per vostè, i jo respecto la consellera Bassa i confio en la seva paraula.

I, per això, també vull manifestar que ens hauria agradat, a través de les vies polítiques del diàleg, que s'acabés aquesta situació d'injustícia i que estigués avui entre nosaltres la consellera Dolors Bassa, que, en aquest moment, està en un procés judicial injust i en el qual se'ns està jutjant a tots i a totes. I, desgraciadament, s'està convertint, el tema de l'autodeterminació, en un delictes, entre altres coses. Tampoc no vull oblidar la diputada Carme Forcadell, els diputats Josep Rull, Jordi Turull, Jordi Sànchez, Oriol Junqueras, Raül Romeva, el Jordi Cuixart, i sense oblidar tampoc els nostres polítics i líders catalans que estan a l'exili com el cas del president, Carles Puigdemont, la Marta Rovira, el diputat Antoni Comín, Lluís Puig, la Meritxell Serret i la Clara Ponsatí, i també l'Anna Gabriel. Manifestem i manifesto personalment la nostra solidaritat amb tots ells.

Dit això, penso que sou un gran professional en la matèria d'educació social i en altres àmbits, com ho ha reflectit vostè mateix a través de la seva intervenció. I confio que heu estat treballant amb la perspectiva de complir estrictament amb el vostre compromís de no defallir..., la ciutadania en temes bàsics lligats a la dignitat humana i als drets fonamentals i a la justícia social. Com sabeu, hem de tenir en compte que la nostra societat, en aquests moments, especialment, està disposada a reflexionar sobre si mateixa i assumir la responsabilitat de participar en la creació del present d'un futur millor amb sòlides bases ètiques. I, per tot això, hem de fer autocrítica i hem de ser autocrítics i coherents en l'ètica professional a tots els nivells, però sobretot quan es tracta dels vulnerables i dels desemparats, perquè sabem que la pobresa, la desigualtat i l'exclusió social no són realitats inevitables, sinó la conseqüència d'un sistema social injust que construïm dia a dia a través de les nostres decisions i les nostres actuacions.

En aquest moment, com a societat, ens estem replantejant moltes coses. És el moment de recuperar un model social basat en la justícia, l'equitat i que faci front a qualsevol de les possibles males pràctiques, especialment les que estan lligades al tema de la transparència. Necessitem un nou pacte social, polític i econòmic amb algunes prioritats centrals lligades al dret fonamental i a l'ètica professional, perquè pensem que l'ètica professional i el sentit comú són cabdals. Treballem amb persones, amb els seus sentiments; si ens oblidem d'ells, hem perdut l'essència de la nostra professió, de la nostra dignitat com a persones.

Amb relació al departament, ens consta que el departament ha dut a terme totes les actuacions pendents per garantir la transparència en la gestió envers l'aclariment dels fets que apareixen a diferents informacions; que també ha garantit i preservat l'interès públic, i preservat qualsevol eventual responsabilitat de les actuacions lligades als alts càrrecs del departament que se'n puguin derivar. I, de totes maneres, com les possibles irregularitats estan entre mans de la justícia, penso que només correspon als jutges i al tribunal la interpretació de les seves actuacions.

I moltíssimes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada Laouaji. Ara el senyor Calvo té un quart d'hora per respondre les preguntes que se li han fet. Quan vostè vulgui.

Ricard Calvo i Pla

Sí, gràcies. Bé, primer de tot dir que és veritat que es barregen moltes coses, però penso que no les podem presentar triturades i amanides al gust de cadascú. O sigui, la veritat és tossuda: tornar-los a reafirmar que no he participat en cap mesa d'adjudicació ni tampoc en cap possible canvi de criteris d'adjudicació o d'avaluació. És que no he participat ni en cap mesa ni en cap lloc on es prenguessin aquest tipus de decisions dels criteris d'avaluació. Per tant, és així. És que no ho puc dir d'una altra manera.

Recordar-los, també, que el meu vistiplau era un element de control intern administratiu sense vinculació jurídica, és a dir, els contractes els haguessin adjudicat encara que jo no hagués signat el vistiplau. Era un element perquè el director general tingués coneixement de que això s'havia realitzat. De fet, hi ha un informe emès pels serveis jurídics el gener del 2018, que algú l'ha citat, en què consta que en cap moment vaig ser informat de la possibilitat d'abstenir-me o de delegar aquesta funció. Com també els he explicat que, el meu equip de treball, format per dos persones advocades, sotsdirecció i el cap de serveis jurídics, en cap moment va advertir-me de la possibilitat tan sols d'aquesta abstenció en determinats casos. No puc dir-los una altra cosa, perquè és d'aquesta manera.

La senyora Silva recordava el tema de l'adjudicació de contractes, i ella n'és co-neixedora, perquè ella ha estat responsable de comunicació de la patronal de centres de protecció, en què això va suposar un canvi en els concerts per les entitats. És a dir, des de la seva pròpia experiència professional vostè ha viscut com les entitats no vivien, diguéssim, favorablement el fet de passar els concursos públics amb la lliure concurrència i transparència que això suposava. Per tant, jo entenc que vostè no pot interpretar que la meua gestió va buscar afavorir cap entitat en concret ni generar criteris en la gestió dels serveis per afavorir ningú. I ho dic perquè vostè ho coneix.

També, permetin-me, ha sortit el tema de l'ètica. Jo, de veritat, no voldria entrar aquí en temes d'ètica, perquè penso que el debat segurament hauria de ser molt més profund, i el context no crec que fos l'idoni per començar a parlar de temes d'ètica aquí. Però, de veritat, penso que és un tema que no se'm pot qüestionar, perquè hem anat traslladant-ho al debat de l'ètica, cadascú és garant de la seva ètica, i, en tot cas, el debat hauria de ser molt més profund, penso jo, eh? –penso jo.

També amb relació a FASI, jo els recordo que qualsevol informació complementària, i si la volen tenir de primera part, o sigui, que la busquin on l'han de trobar, que és a la direcció general de FASI i al seu patronat. I jo els dic, per exemple, el patronat que es va crear l'any 2010 era un patronat majoritàriament format per representants de les administracions públiques; alguns d'ells, alcaldes. I el funcionament era assimilable a qualsevol funcionament d'un ens públic.

De fet, ja que la senyora Silva ha tret de nou el tema després d'un any i mig que això no sortia i ella ho ha recuperat, dir-los que poden parlar amb la senyora Iolanda Pineda del Partit Socialista, que era patrona de la fundació, i que segur que els hi explicarà molt bé. I segur que els podrà explicar que les meves funcions, és a dir,

que jo ni assistia als patronats ni tenia cap mena de càrrec executiu; que hi havia un director general que es dedicava a això, i un director financer que es dedicava a això, i que el meu encàrrec era desenvolupar un projecte tècnic; per altra banda, deixi'm dir que innovador, un projecte tècnic amb molt d'èxit que ens l'han copiat a altres països i amb un valor afegit importantíssim. Això era al que jo em dedicava. Jo no em dedicava a res relacionat a saber preus de pisos i lloguers i tot això que tan bé els va en aquests moments per atribuir-m'ho a mi.

Molt d'acord amb el que plantejava la diputada de la CUP; és que jo penso i defenso el model públic. I crec que els esforços haurien d'anar per aquí, però estem en una situació de constricció i una situació molt complicada. Per mi, el sector públic, primer, aquests percentatges que vostè ha dit haurien de ser a la inversa, i buscar, després, en el tercer sector, l'especialització, el territori; una mica semblant als models, a altres models. Per tant..., i penso que durant la meua direcció general es va fer un esforç enorme en reforçar els serveis públics, en millorar les ràtios d'educadors del sistema públic. Per tant, soc el primer activista del tercer sector públic –el primer–, seguint malauradament uns criteris d'una realitat «aplastant» que no et permeten sortir-te d'uns certs marges, i que has de buscar en el valor afegit de les entitats del tercer sector que això sigui així. De fet, considero que l'objectiu de les entitats del tercer sector hauria de desaparèixer, no ser necessàries, perquè, des del sector públic, ja es pot donar. O sigui, que res a dir.

Vinculat al tema de les fundacions, de tantes fundacions i aquests entramats que vostès parlen. Miri, quan vaig decidir entrar en política i va ser a través de la política municipal, vaig sortir de tots els patronats que..., bé, tots els patronats, no, vaig sortir del patronat de la Fundació Plataforma Educativa, que era en l'únic en què estava, que és una ONG sense afany de lucre –és una ONG sense afany de lucre. Era el patronat on jo estava, i, abans d'entrar en política, vaig decidir sortir-ne el 2015, eh? I la fundació en la que jo estava en aquest patronat desenvolupa projectes de cooperació, d'internacionalització i de recerca. De fet, vull ressaltar-los que aquesta fundació no tenia ni té la gestió de cap servei en la DGAIA, ni se li va adjudicar cap contracte durant la meua etapa com a director general. L'única fundació de la que jo soc membre del patronat abans de 2015 no té cap contracte. Precisament, és una fundació que no vol gestionar serveis, i, precisament per això, m'interessava a mi, per desenvolupar recerca, coneixement, cooperació. Potser no s'ha sabut explicar bé, però aquesta fundació no gestiona serveis d'atenció a la infància, la Fundació Plataforma Educativa.

Amb relació a... Una altra de les coses que jo tenia molt clara era que, quan sortís del món polític i de la primera línia, evidentment, se m'observaria amb lupa el que jo fes. No em considerin tan il·lús. I, per això, el mes d'agost, quan jo ja tinc presa la decisió que vull dimitir, m'avanço, i demano un dictamen a funció pública dient «escolta, què puc fer? On puc anar?», d'acord? I aquest dictamen és favorable. Però, després, quan, perquè m'agafo un temps, torno a fer una altra demanda que no era necessària, però que la faig, on els explico les condicions, i, en un dictamen que em fan, clarament diu que..., diu, entre altres coses: «Es poden desenvolupar activitats sempre que no tinguin relació amb algun expedient en la resolució del qual s'intervingués mentre s'ocupava el lloc d'alt càrrec.» Aquesta prohibició, per tant, es connecta amb els expedients i no amb el sector d'activitat on es projecta la competència com a alt càrrec. És a dir, la prohibició no impedeix accomplir activitats privades en el sector material sobre el qual es projectaven les competències de l'alt càrrec, sinó només amb relació als expedients en el que l'alt càrrec hagi intervingut en la seva resolució.

És amb aquesta tranquil·litat que jo em reincorpo a un sector que no he deixat mai. Ja els he dit que el 94 començo a treballar en l'àmbit de l'acció social. Si us plau, no m'ho limitin; l'acció social és molt gran, és l'atenció a la discapacitat, són els projectes de cooperació internacionals, són els projectes de cooperació per

al desenvolupament, és la qualitat, és la recerca, és la investigació. Són moltíssimes altres coses a les que jo em puc dedicar com a professional, només faltaria, com tots vostès, segurament, en el seu moment, van demanar una excedència del seu lloc de treball i esperen segurament que quan se'ls acabi l'etapa política, hi puguin retornar. Per tant, això.

Amb relació a la meva situació, que també se n'ha fet esment, dir-los que, si jo no he comparegut abans, és que no n'he tingut l'oportunitat, i que fins avui jo no he estat citat enlloc, ni per cap jutjat ni per donar la meva opinió ni en qualitat d'investigat ni res. És a dir, si es dona el cas, ho faré. De fet, després d'un any i mig que vaig presentar la meva dimissió, de veritat els asseguro que jo tinc ganes de tancar plana. La meva voluntat sempre ha estat, en tot moment, aportar la informació que fos necessària i aclarir-ho al més aviat possible. Penso que és una situació que, professionalment, ja els asseguro que costa de portar, i costa de portar en un entorn com el que tenim; un entorn complicat, complex, tant per l'exercici de la professió, a qui de nou els torno a demanar que, amb les seves responsabilitats, puguin ajudar a aquesta situació que tenim avui, que és molt complicada, millori, com amb el reconeixement del sector. I estic d'acord que, en certa mesura, es pot estar utilitzant, diguéssim, el meu pas endavant amb relació a l'assumpció d'unes responsabilitats, en aquest cas, polítiques, amb un repte enorme com és la direcció general, per també estar desqualificant un sector al que se li està dient indirectament: «Mireu, vosaltres no podreu tenir mai aquest tipus de responsabilitats», quan –la companya ho deia clarament– el 80 per cent dels recursos estan en el tercer sector, i és on hi ha també gran part del coneixement. Per tant, jo crec que aquesta reflexió és interessant.

Jo crec que, amb això, ho contesto tot, no? *(Veus de fons.)* Sí, és el que jo tenia anotat, doncs, crec que més o menys.

El vicepresident

Gràcies, senyor Calvo. Ara, si els sembla... *(Maria Sirvent Escrig demana per parlar.)* Hi ha una qüestió? *(Pausa.)* Digui.

Maria Sirvent Escrig

Sí; nosaltres voldríem fer ús d'un breu segon torn per contestar a les interpellacions que ha fet a cada un dels grups el senyor Calvo.

El vicepresident

Sí, de fet, és el que anava a dir ara jo. Que havíem..., he dit al principi de la sessió que donaríem un torn de paraula de dos minuts i mig a cada grup, rigorosos, els demanaria jo; dos minuts i mig, si us plau. Té la paraula la senyora Noemí de la Calle.

Noemí de la Calle Sifré

Sí, gracias. Señor Calvo, a nosotros no nos ha contestado a todas las preguntas que le hemos hecho. Y, además, es que yo me pregunto por qué quieren impedir que pidamos explicaciones al señor Calvo sobre por qué ocultó que su entramado de empresas gestionaba el centro de Tortosa y por qué no se nos informó de esa relación.

Nosotros creemos que es relevante, que esa información es relevante. Es relevante también como los alquileres sobredimensionados, como las adjudicaciones de contratos, porque todo está relacionado. ¿Por qué se seguían otorgando adjudicaciones tras destaparse estas prácticas y estos casos? ¿Por qué le molesta al Partido Socialista que se denuncie lo poco que reciben las familias en comparación con los centros? Es que se puede mantener casi los cuatro mil euros a los centros, pero subirle la asignación a las familias para impulsar esa acogida, que es donde tienen que estar los niños, en las familias, y en los centros que sea el último recurso.

Como se nota que aquí, pues, se han pasado años sin una oposición de verdad, tapándose unos a otros. Y ahora quieren, pues, tapar el debate. Ahora bien, yo les digo, no me extraña, su reacción, porque parece que toda esta estructura paralela, pues, para drenar las subvenciones a los centros se remonta a la época del *tripartit*.

Y, mire, señor Calvo, no intoxique, porque, por favor, no se compare usted con los trabajadores, que tenían ustedes en unas condiciones precarias, que son los que han tenido que lidiar con la incompetencia y con la mala gestión de la Generalitat. No se compare con ellos, porque usted cobraba ochenta mil euros, más de ochenta mil euros, como el presidente del Gobierno. Y a esos trabajadores los tienen con un empleo precario, con una rotación descomunal, y si están así es porque el dinero no iba donde tenía que ir.

Y le repito, yo le pregunté hace una semana al *conseller* El Homrani sobre qué medidas iba a implantar en el *departament*, y no me supo explicar ni una sola medida para impedir malas prácticas. Y nosotros consideramos que, si ha pasado una vez, puede volver a pasar, y no puede ser que no se haga una auditoría interna. Y eso demuestra, este caso demuestra lo necesario, que es lo que desde Ciudadanos llevamos pidiendo desde hace años, que es una auditoría no solo de su *departament*, sino de todas las *conselleries*, y no de los últimos años sino de las últimas décadas, porque, repito, algunos sospechamos que esto es solo la punta del iceberg, porque, si se habría metido la mano en la caja de los niños, qué no se habrá podido hacer en otras áreas.

Gracias.

El vicepresidente

Gràcies, senyora De la Calle. Té la paraula el senyor Raúl Moreno pel Grup Socialista.

Raúl Moreno Montaña

Gràcies, president. Senyor Calvo, hi han algunes coses que vostè no ha respost i jo crec que són fonamentals. On treballa? On treballa ara? No és tan complicat explicar-ho. Ho dic perquè voldria saber si va, vostè, durant els matins, a la seu de Plataforma Educativa o no.

Si vostè ha dit que va demanar la reincorporació, i, a més a més, diu que té dos informes de funció pública que avalen aquesta reincorporació, per què a la carta que li va enviar al senyor Josep Ginesta, el dia 10 de gener de 2018, vostè respon que no està treballant?, a la seva resposta diu: «Així mateix, des de l'any 2016 fins a l'actualitat, no formo part de cap patronat, òrgan de govern o consell d'administració de cap tipus d'entitat o organització» –ha reconegut que sí que va formar part del patronat de Plataforma Educativa abans. Però és que, a més a més, diu: «Amb relació al requeriment concret de l'ofici esmentat, en tant que em demaneu que aclareixi quina és la meva situació professional a Fundació Plataforma Educativa, us faig avinent que no hi tinc cap relació contractual ni de prestació de serveis.» (*Veus de fons.*) Sí, senyor Calvo, ja ho sé. Si us plau, pot dir-me on treballa? Pot dir-me si vostè ha tornat a treballar a Plataforma Educativa, sí o no? La pregunta és molt fàcil i jo crec que ens mereixem poder tenir una resposta, no?

Per altra banda, la senyora Iolanda Pineda, doncs, sí, podria ser patrona de la fundació, però no va ser directora general de la DGAIA; no va signar visticplaus ni va participar en l'adjudicació de cap concurs a aquestes empreses, ni va ser treballadora d'aquestes empreses. La diferència jo crec que és notable. Per altra banda, diu que Plataforma Educativa no gestiona serveis a la infància; sí, però el seu conglomerat de fundacions, sí. I, per tant, actua, Plataforma Educativa, com el paraigua de moltes altres fundacions que vostè coneix perfectament.

I em sobten molt dos coses. La primera; diu que en cap moment el van informar de la seva possibilitat d'abstenir-se en la participació d'aquests tràmits administratius en empreses en què vostè ha treballat, i, havent estat regidor, aquesta és una de les primeres coses que a un li expliquen quan és regidor. I, a més a més, ho recull la llei. I tots reconeixem que no podem participar en adjudicacions a empreses on hem treballat, des del punt de vista legal i sobretot ètic. I jo crec que és una qüestió ètica també, perquè tenim una sèrie de responsabilitats polítiques, els que ens

dediquem a això. I, per tant, vostè, com a director general de la DGAIA, també les tenia. I s'havia d'haver inhibit de participar en aquests tràmits que ara el porten a la situació que el porten.

I, finalment, segon, em sorprèn també que, fins i tot des d'Esquerra Republicana –vaig acabant de seguida–, no hagin fet una defensa molt més clara de la seva acció de govern davant de la DGAIA, entre altres coses, perquè, com sustenten encara aquesta responsabilitat i aleshores també la sustentaven, tenim la sensació de que tots tenen una ombra de dubte davant de la seva, no «gestió», sinó de la seva capacitat, diguem-ne, d'influir...

El vicepresident

Gràcies, senyor Moreno. Dèiem que seríem rigorosos. Té la paraula, pel Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, la senyora, la diputada Marta Ribas.

Marta Ribas Frías

Gràcies, president. Bé, senyor Calvo, o sigui, sí, aquí no estem fent..., no estem jutjant fets, estem fent política, i la política també és ètica, i, des de la gestió, també és estètica. I, per tant, li reclamava aquesta part d'explicació que crec que és aquí on l'ha de donar, i no és al jutjat, Sindicatura de Comptes o anticorrupció o en expedients formals on li preguntaran per això, sinó aquí, sobre si vostè defensa èticament i estèticament el que ha estat fent tant des de la direcció general de la DGAIA com després en la seva sortida. I jo li dic: és com a mínim lleig –com a mínim lleig– i difícilment defensable, i, per tant, així entenem la no defensa que s'ha fet des de la intervenció d'Esquerra Republicana; si no, no sabem a què atendre'ns.

I li demano, sí, un últim aclariment; entenc que ha respost a la majoria de les preguntes, però sí que hi ha una qüestió concreta en què li torno a insistir: vostè, exactament, què està fent ara? La Llei d'incompatibilitats és molt clara; l'article 7 el que diu és que durant dos anys no es pot treballar per a expedients en els quals hagi intervingut directament en l'exercici del seu càrrec des del Govern. Per tant, l'informe que li havien fet des de l'Administració abans li deien: «No pot anar a treballar directament sobre expedients en els quals ha intervingut abans.»

Vostè pot assegurar que, actualment, la feina que estigui fent, que no sabem quin és, no intervé sobre cap tipus d'expedient en el qual vostè va ser, va actuar directament com a director general de la DGAIA?

El vicepresident

Gràcies. Pel Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, té la paraula la senyora Maria Sirvent; en aquest cas, a raó d'un minut i mig.

Maria Sirvent Escrig

Bé, en la seva segona intervenció hem escoltat «no era la meva intenció; la meva intervenció no tenia vinculació jurídica; jo no sabia que em podia abstenir; jo no sabia allò dels preus del lloguer; jo no sabia els salaris desorbitats dels gerents.» Bé, el que vostè també ha dit ha sigut: «Miri, jo vaig marxar d'excedència, com fa tothom quan es dedica a la política.» Miri, quan una persona demana l'excedència perquè es dedica a la política i torna al seu centre de treball o a la seva empresa, quan torna, el seu centre de treball o la seva empresa no ha rebut adjudicacions per part de l'Administració, i, per tant, encàrrecs de gestió per part de l'Administració per un valor de 100 milions d'euros. I això sí que ho sabia, vostè. D'això sí que n'estava informat.

I vostè va dimitir gràcies a una denúncia que va fer la CGT i la CUP davant de l'Oficina Antifrau; una denúncia que va servir perquè vostè dimitís davant d'unes actuacions que sabia perfectament que no només no eren ajustades a la legalitat. sinó que, a més a més, no eren en cap cas unes actuacions que responguessin a l'ètica d'una persona que es dedica a la política i que ha de poder respondre als drets i

necessitats de la ciutadania. Això és el que passa, que hi ha gent que es dedica a la política i que no fa política per a la gent.

I, per tant, nosaltres li tornem a preguntar si no li fa vergonya fer negoci amb els drets dels infants.

El vicepresident

Gràcies, senyora Sirvent. Pel Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula, per un minut i mig també, el senyor diputat Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies. Per tant, breument, ja hem vist les respostes sobre el desconeixement amb relació al dret d'abstenció. M'ha semblat intuir que, doncs, possiblement en algun moment ho hagués hagut de fer, o hagués hagut d'utilitzar aquest dret d'abstenció, i, per tant, mantenir-se al marge d'alguna de les actuacions.

No he sentit una resposta explícita amb relació als –o com a mínim no ens ha convençut– arguments per la seva dimissió, més enllà que puguin estar relacionats o no amb la denúncia dels fets que s'estan comentant en la sessió del dia d'avui.

I no ha donat absolutament cap mena de resposta, satisfactòria, eh?, amb relació a la possible incompatibilitat de la incorporació en el seu lloc de treball. En aquest sentit, li han formulat preguntes explícites, jo li he demanat també una petició que aniria més enllà de que ens llegís l'informe de funció pública, i li reitero la petició de posar-lo a disposició d'aquesta comissió.

El vicepresident

Gràcies, diputat Rodríguez. Pel Grup Parlamentari Republicà, té la paraula la senyora Marta Vilalta.

Marta Vilalta i Torres

Sí; gràcies, president. De forma breu i ràpida, reiterar la nostra voluntat per treballar per la transparència, i la voluntat de donar totes les explicacions que calguin aquí o on sigui. I això crec que és el que toca fer a tots els grups.

I, a banda, i perquè no pateixi el senyor Moreno, ja que ens ha fet també una interpellació de forma directa, és evident que defensem tota l'acció que s'ha fet a la DGAIA, tant la passada legislatura com la que s'està fent actualment; no només la que s'està fent i s'ha fet en el marc de la Direcció General de la Infància i l'Adolescència, sinó del mateix departament i de l'acció de govern en la construcció d'un model de protecció per a la infància digne d'un país de primera, que és el que volem i que és el que estem treballant, destinant-hi tots els esforços.

I, sobretot, i en especial, un model que està sustentat, i a qui volem fer un agraïment, que és a tots els professionals i a totes les persones de l'àmbit del sector que hi treballen i que hi dediquen totes les hores del dia perquè pugui millorar, sabent, aquesta defensa de l'acció de la DGAIA, evidentment, que sempre es pot millorar. I aquí tenim marge de millora, és evident. Reconèixer això no és contradictori amb reconèixer la feina i la defensa de la feina que s'està fent, i que hi ha reptes que, certament, encara no hem acomplert i que volem acomplir, i que ens interpel·len a tots, i així, per tant, també nosaltres ho deixem palès.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, diputada Vilalta. Pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada Saloua Laouaji.

Saloua Laouaji Faridi

Gràcies, vicepresident. Em sap greu si s'ha sentit qüestionada la seva ètica professional, perquè tampoc no era la meva intenció. L'única cosa, quan parlem moltes vegades de, entre cometes, «possibles irregularitats», una de les primeres coses que

es qüestiona és el tema de l'ètica professional, però, en cap moment, diguem-ne, el tema s'ha d'interioritzar com una cosa personal.

I jo he deixat clar, diguem-ne, que la situació correspon a la justícia, i confio que tot està en mans de la justícia i que té l'última paraula. Jo no pensaria en cap moment que vostè podria, diguem-ne, comercialitzar amb els infants o el drets dels infants, com s'està prenent o com s'està especulant, diguem-ne, en aquest nivell, perquè seria molt greu.

I també confio que la DGAIA està fent..., diguem-ne, té una gran responsabilitat, està fent una molt bona feina. Com ha dit la companya també, tot és millorable i tot és criticable, perquè, si no hi ha crítica, no podrà haver-hi millora.

De totes maneres, jo agraeixo la seva valentia, i, diguem-ne, el fet de que estigués avui entre nosaltres, que està donant explicacions i està escoltant totes les possibles crítiques.

El vicepresident

Gràcies, diputada Laouaji. Senyor Ricard Calvo, si vol agafar la paraula per un màxim de tres minuts, tres minuts i mig...

Ricard Calvo i Pla

Lamento profundament els dubtes que s'han generat i de veritat els dic que he tractat de respondre'ls amb la màxima sinceritat. O sigui, lamento profundament aquests dubtes. I és cert que l'estètica inicial, que responia a una voluntat de millorar el sistema de la mà del tercer sector, s'ha vist difosa –és cert.

Per altra banda, tornar-los a repetir que la meva feina actual és la vinculada a una associació d'entitats per desenvolupar projectes de col·laboració en la internacionalització i l'aplicació de sistemes de qualitat, sense cap responsabilitat davant de cap dels expedients amb els que vaig..., o que van passar per la DGAIA. No tinc cap paper en cap dels expedients que van passar per la DGAIA.

Fer esment que sempre he pensat que els canvis s'han de fer des de dins. Jo sempre he pensat això. Sempre he sigut dels que ha donat el pas. Sempre he sigut el que s'ha posicionat i el que s'ha vist interpel·lat per actuar en l'acció social. I, de nou, crec que tenim, estem davant d'una oportunitat molt gran. Tot això que ha passat crec que ens ha de donar una oportunitat en la que el sistema i en la que els professionals en surtin reforçats. Si, diguéssim, aquesta atenció que ha recaigut sobre el meu pas per la direcció general pot servir per a alguna cosa, jo crec que pot servir per repensar el sistema, enfortir-lo, millorar-lo.

I que mai he buscat, amb l'activisme social, cap mena de benefici per mi, privat; ha sigut una feina com qualsevol altre té una feina. I penso que és una oportunitat des de la reflexió, des de la revisió, des de la detecció d'aspectes a millorar, perquè el sistema pugui avançar en el bé i en pro dels professionals i sobretot dels infants i dels nois i noies que no paren d'arribar al sistema de protecció.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, senyor Calvo, per la seva compareixença. Ara, si els sembla, faríem un descans, mentre acomiadem el compareixent, d'entre cinc i deu minuts –més cinc que deu. I després procedirem a votar les compareixences, i després, si els sembla, els proposaria de substanciar una de les compareixences tot seguit. Gràcies.

La sessió se suspèn a les dotze del migdia i un minut i es reprèn a les dotze i vuit minuts.

El vicepresident

Bé, reprendríem la sessió de la comissió amb la votació de les sol·licituds de compareixença o de sessions informatives.

En primer lloc... Falta el secretari. (*Remor de veus.*) Hem d'esperar el secretari. (*Remor de veus.*) D'acord. La Noemí substituirà el secretari; sí? (*Pausa.*) Vinga.

Molt bé. (*Remor de veus.*) A veure... La primera... (*Remor de veus.*) El Raül..., a veure. Som bona gent, eh?, Marta. (*El vicepresident riu.*) Podem continuar o...? (*Remor de veus.*) Ja, hem d'aixecar la sessió cinc minuts. (*Veus de fons.*) Junts per Catalunya, Republicà, Socialista. Podem votar igualment, no? (*Veus de fons.*)

Marta Vilalta.

Marta Vilalta i Torres

Sí; moltes gràcies, perquè abans no n'he informat a la Mesa: la diputada Mònica Palacín substitueix la presidenta de la comissió, Montserrat Fornells, que avui està malalta, i, per tant, abans... (*Algú diu: «Que es recuperi.»*) Exacte, ben aviat.

Gràcies.

El vicepresident

Molt bé. Doncs ara sí que votariem... (*Pausa.*)

Sol·licitud de compareixença del secretari general de Treball, Afers Socials i Famílies i del secretari d'Afers Socials i Famílies perquè informin sobre l'activitat de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència

356-00344/12

Vinga, a veure, guaita, la sol·licitud de compareixença del secretari general de Treball, Afers Socials i Famílies, i el secretari d'Afers Socials i Famílies, davant d'aquesta comissió.

Vots a favor?

Unanimitat.

Molt bé, els proposaré, després, que, un cop s'hagin votat les compareixences, en virtut de l'article 54.4 del Reglament d'aquest Parlament, puguem substanciar aquesta compareixença en aquesta mateixa sessió. I s'ha de votar si els sembla oportú. Els sembla oportú? (*Pausa.*) Sí? (*Pausa.*) Per assentiment, llavors? (*Pausa.*) Molt bé.

Sol·licitud de sessió informativa amb el conseller de Treball, Afers Socials i Famílies sobre les adjudicacions d'un ex-director general de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (retirada)

354-00083/12

La sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Treball, Afers Socials i Famílies, del conseller de Treball, Afers Socials i Famílies sobre les adjudicacions d'un ex-director general de la DGAIA.

Raúl Moreno Montaña

Senyor president, nosaltres retirarem aquesta sol·licitud de compareixença.

El vicepresident

Molt bé. Per tant, no se sotmet a votació.

Sol·licitud de sessió informativa amb el conseller de Treball, Afers Socials i Famílies sobre les irregularitats publicades per la premsa amb relació a les adjudicacions fetes per l'anterior director general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (retirada)

354-00084/12

El punt 5: la sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Treball, Afers Socials i Famílies amb el conseller de Treball, Afers Socials i Famílies, sobre les irregularitats publicades per la premsa amb relació a les adjudicacions fetes per l'an-

terior director general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència. (*Marta Ribas Frías demana per parlar.*) Senyora Ribas?

Marta Ribas Frías

Sí; aquesta és de Catalunya en Comú Podem; la retirariem. Volem explicar-ho, però: l'hem retirat perquè se'ns ha ofert la possibilitat de que avui mateix compareguessin el director general de Treball, Afers Socials i Famílies i el secretari d'Afers Socials i Famílies. Però expliquem i aclarim que, depèn de quines siguin les informacions i els aclariments que se'ns facin des d'aquests dos alts càrrecs del departament, i si no són satisfactòries, tornarem a plantejar la sol·licitud de compareixença del conseller. Ho fem perquè hi pugui haver immediatesa en les explicacions, o rapidesa en les explicacions, però, si no són satisfactòries, evidentment, demanarem explicacions al màxim responsable del departament, que és el conseller.

El vicepresident

Gràcies, diputada.

Sol·licitud de compareixença del secretari d'Afers Socials i Famílies perquè informi sobre la seva incorporació com a membre del Consell Assessor de Transparència, Participació i Acció Social d'Agbar

356-00321/12

Llavors, el punt 6 és la sol·licitud de compareixença del secretari d'Afers Socials i Famílies davant la Comissió de Treball, Afers Socials i Famílies perquè informi sobre la seva incorporació com a membre del Consell Assessor de Transparència, Participació i Acció Social d'Agbar.

Vots a favor?

Unanimitat també. Sí, eh? (*Pausa.*)

Sol·licitud de compareixença de Conchita Peña Gallardo, degana del Col·legi Oficial de Treball Social de Catalunya, perquè informi sobre l'activitat del col·legi

356-00323/12

La sol·licitud de compareixença de la senyora Conchita Peña Gallardo, degana del Col·legi Oficial de Treball Social de Catalunya, davant d'aquesta comissió, perquè informi sobre l'activitat del col·legi.

Vots a favor?

Unanimitat també.

Sol·licitud de compareixença d'una representació d'Unitat contra el Feixisme i el Racisme perquè informi sobre la seva tasca en el context d'auge de l'extrema dreta

356-00325/12

I, finalment, el punt 8: la sol·licitud de compareixença d'una representació d'Unitat contra el Feixisme i el Racisme, davant la Comissió de Treball, Afers Socials i Famílies, perquè informi sobre la seva tasca en el context d'auge de l'extrema dreta.

Vots a favor?

No hi ha vots en contra.

Vots en contra?

Abstencions?

L'abstenció del Partit Popular, doncs.

Molt bé. Llavors, com hem quedat per assentiment, sortiré un moment a buscar el secretari general del departament i el secretari d'Afers Socials i Famílies.

La sessió se suspèn a les dotze del migdia i catorze minuts i es reprèn a un quart d'una i un minut.

El vicepresident

Molt bé. Benvinguts, secretaris.

Compareixença del secretari general de Treball, Afers Socials i Famílies i del secretari d'Afers Socials i Famílies perquè informin sobre l'activitat de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència

357-00363/12

La compareixença funcionarà de la següent manera: tindran mitja hora repartida; vostès se la reparteixen com els sembli. Després hi haurà un torn de preguntes dels grups parlamentaris, de deu minuts, i després vostès tindran un quart d'hora per acabar de respondre, entre tots dos també, les qüestions que els hagin plantejat.

Doncs, senyor Ginesta, quan vulgui.

El secretari general de Treball, Afers Socials i Famílies (Josep Ginesta i Vicente)

Vinga. Molt bon dia a totes i a tots, president, senyores i senyors diputats. En primer lloc, agrair-los que hagin accedit a fer aquest canvi de compareixença en la que puguem entrar al detall al voltant de la contractació de la Direcció General d'Atenció a la Infància i a l'Adolescència, i, en concret, sobre la qüestió vinculada al senyor Calvo.

La compareixença la dividirem en dues parts. En una primera part, els explicaré, en la meva condició de secretari general del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, doncs, el conjunt d'actuacions dutes a terme al llarg d'aquests mesos, al llarg d'aquests ja anys i mesos, vinculat a les actuacions del senyor Calvo, eh?, l'ex-director general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència. I, després, en una altra part, el secretari d'Afers Socials i Famílies, el Francesc Iglesias, els explicarà, els facilitarà informació al voltant de la contractació portada a terme pel departament, i, en concret, també, sobre qüestions vinculades a la contractació de la DGAIA.

Bé, les primeres coses que volem fer és afirmar, fer-los unes afirmacions, que després intentarem reforçar o subjectar a fets, i actuacions dutes a terme, eh? El Departament de Treball, Afers Socials i Famílies ha dut a terme totes les actuacions tendents a garantir l'interès superior de l'infant, a garantir els interessos públics, l'interès públic, a garantir la preservació dels drets i deures, a garantir tot allò que té a veure amb la gestió pública de la Generalitat de Catalunya, i, en concret, del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies i també de la Direcció General d'Atenció a la Infància i a l'Adolescència.

El Departament de Treball, Afers Socials i Famílies ha col·laborat i segueix col·laborant amb tots els organismes, amb tots aquells ens, amb totes aquelles instàncies que, en aquests moments, estan duent a terme investigacions, anàlisis, i estan fent petició d'informació de diferents tipus. Coneixen que hi han unes actuacions judicials al Jutjat d'Instrucció 1 del Vendrell, hi ha unes actuacions al jutjat 24 de Barcelona, hi han uns expedients d'investigació que s'estan duent a terme a l'Oficina Antifrau; també hi ha un expedient obert en el protectorat de fundacions, depenent del Departament de Justícia. Per tant, amb totes aquestes entitats, organismes, estem col·laborant de forma transparent per explicar, doncs, el conjunt de qüestions vinculades a les actuacions dutes a terme pel senyor Calvo.

De fet, també en els mecanismes de col·laboració entre el Parlament i el departament, alguns de vostès han estat al nostre departament i hem intentat facilitar tota aquella informació que ens han demanat; a vegades, ingent informació, a vegades complexa de facilitar-la documentalment, i fins i tot hem intentat accedir a que poguessin veure telemàticament la informació i poguessin accedir, amb professionals del nostre departament, als sistemes i a veure tota la documentació que es genera al voltant de la contractació.

No ens correspon com a departament en aquests moments fer valoracions i fer judicis de valor al voltant de les actuacions dutes a terme. I no ens correspon perquè estariem..., primer, estariem assumint un rol que no ens correspon, diguem-ne, no? Qui ha de determinar si les actuacions dutes a terme compleixen la legalitat o no la compleixen, doncs, són els jutjats i tribunals, l'Oficina Antifrau i tots aquells organismes que s'encarreguen de fiscalitzar l'actuació administrativa i la gestió pública. Per tant, a nosaltres no ens correspon fer judicis de valors, prejutjar, perquè, a més a més, doncs, hi han interessos molt importants al darrere, hi han qüestions molt importants al darrere, i també, fins i tot, si m'ho permeten, els drets de les mateixes persones implicades.

Però que no fem judicis de valors no vol dir que no estiguem actuant en la legalitat, no estiguem actuant amb la transparència i no estiguem actuant en la preservació dels interessos públics en la seva màxima expressió. Un cop tinguem les resolucions administratives, judicials, al voltant de tot el que hagi pogut succeir, com que hem preservat tot l'interès públic, i hem dut a terme les actuacions tendents a preservar tot l'interès públic i tot el patrimoni públic i l'interès superior de l'infant, no dubtin que actuarem en conseqüència, com no podia ser d'una altra forma.

Per altra banda, insistir en que, en tot allò que es porta a terme en el departament, sempre tenim present l'interès superior de l'infant, sempre tenim present, justament en aquest cas concret de la DGAIA –en el departament en general, però especialment en la DGAIA–, l'interès superior de l'infant i unes necessitats d'actuació, un àmbit complex, un àmbit de relació complex, un àmbit de col·laboració públicoprivada complexa, però sempre posant per davant l'interès superior de l'infant.

També reconèixer que, els professionals del nostre departament, entenem que sempre actuen –i funcionaris– amb correcció, amb aplicació de la legalitat, i que, al darrere dels expedients, hi han tot un conjunt de professionals que han seguit les normes, han seguit totes les qüestions vinculades a la contractació, a la gestió d'expedients, etcètera. Altra cosa és que vulguem entrar a valorar actuacions més de caire polític, i aquí, en tot cas, és on ens correspondrà després, de cara al futur, emprendre les actuacions.

Permetin-me que recolzi –permetin-me que recolzi– aquestes afirmacions que els feia amb el conjunt d'actuacions que ha portat a terme el departament. I començo pel principi. El dia 26 de gener del 2016, el senyor Ricard Calvo Pla és nomenat director general de la DGAIA. És nomenat, es publica al DOGC el seu nomenament, i, per tant, a partir d'aquell moment assumeix les funcions inherents a la direcció general i a la condició del càrrec. El dia 22 de juliol del 2016, el senyor Calvo signa l'adhesió –adhesió que signen tots els alts càrrecs de la Generalitat, en aquell moment els que ja hi eren, els que havien entrat al gener, però que després, doncs, tots els que han entrat posteriorment han anat signant– al Codi de conducta dels alts càrrecs. Signa l'adhesió al Codi de conducta dels alts càrrecs, que ell el signa el 22 de juliol, perquè aquest codi de conducta és un acord de govern, i és un acord de govern que es va assumir l'anterior legislatura i va ser publicat al DOGC el 21 de juny del 2016. A partir de la seva publicació, doncs, tots els alts càrrecs vam haver d'anar signant l'adhesió a aquest codi de conducta; codi de conducta, d'altra banda, que en el punt 5.15 regula específicament el deure d'abstenció, tot allò referit a les incompatibilitats, tot allò referit al conflicte d'interessos, i, per tant, és un codi de conducta

que també entra en elements que es poden posar en qüestió en situacions com la que s'ha plantejat al voltant de l'actuació del senyor Calvo.

El juny del 2017 –el juny del 2017–, apareixen informacions al voltant de conflictes d'interessos al voltant d'actuacions dutes a terme al voltant de les activitats en les que havia participat el senyor Calvo. I, el juliol del 2017, fruit de les informacions, el departament inicia un expedient d'informació reservada; un expedient que intenta valorar les informacions aparegudes, intenta revisar les actuacions dutes a terme i que, com saben, també es fa en paral·lel a una compareixença de la consellera Bassa en aquest Parlament a petició pròpia per explicar les actuacions dutes a terme, per explicar les informacions que havien aparegut.

El 9 d'agost del 2017, el senyor Calvo expressa la seva voluntat de deixar d'ocupar el càrrec, expressa la seva voluntat de deixar la direcció general, i, finalment, el 29 d'agost del 2017, es publica el seu cessament al DOGC. La demora es produeix perquè justament conflueix en les setmanes d'agost en les que no hi ha Consell Executiu i els cessaments s'han de passar pel Consell Executiu abans de ser publicats al DOGC com a tals.

Mentre el senyor Calvo va estar al seu càrrec, ocupant el càrrec de director general de la DGAIA, mentre va tenir la condició d'alt càrrec, entre el 26 de gener del 2016 i el 29 d'agost del 2017, que és quan es publica efectivament el cessament, no va elevar cap expedient d'abstenció als seus superiors, no va manifestar en cap expedient la necessitat de traslladar les signatures pel deure d'abstenció. Tampoc, durant aquest període de temps, ningú va expressar una recusació cap al senyor Calvo per eventuais conflictes d'interessos o per eventuais incompatibilitats. Restava pendent de valorar, als òrgans que els correspongui valorar, si realment existeix incompatibilitat o no amb les activitats que pugui estar desenvolupant en aquests moments el senyor Calvo amb relació a l'aplicació de l'article 7 de la Llei 13/2005, que és la que regula les incompatibilitats per després del cessament o després de deixar d'ocupar un alt càrrec, de tenir la condició d'alt càrrec.

El 18 de gener del 2018, arran d'unes informacions aparegudes al voltant del senyor Calvo, de si estava ocupant un lloc de treball..., en les que es deia que estava ocupant un lloc de treball en l'àmbit privat i que podria ser un lloc de treball dels que entrarien en conflicte amb la seva incompatibilitat durant dos anys amb la participació en empreses que tinguessin relació amb els expedients en els que ell hagués pres decisions en la seva condició d'alt càrrec, des del departament, i en la meua condició de secretari general, li envio un requeriment perquè aclareixi la seva situació; que l'aclareixi, lògicament, recordant-li, a més a més, que, per la seva condició d'alt càrrec, doncs, hi ha un article de la llei que l'afecta en tant que estableix un règim d'incompatibilitats.

El senyor Calvo respon al cap d'uns dies. Respon a l'escrit expressant que no té cap relació professional amb Plataforma Educativa, que era una de les entitats en les que s'expressava en els mitjans d'informació que ell podia estar treballant, ni contractual ni de cap altre tipus. També diu que des del 2016 no forma part de cap patronat, òrgan de govern o consell d'administració de cap tipus d'entitat o d'organització, i que, en l'organització en la que treballa, en el règim general, doncs, no té cap vinculació amb l'Administració pública ni rep subvencions. No diu a quina empresa, a quina entitat treballa, eh? Per tant, és un escrit on intenta respondre o intenta dir que no té cap incompatibilitat o que no li és d'aplicació l'article 7 de la llei.

El dia 3 d'abril del 2018, el nostre departament rep un requeriment del Jutjat d'Instrucció 1 del Vendrell en el que es demana tota la informació vinculada al senyor Calvo i tota la informació vinculada a les seves compatibilitats i incompatibilitats. Certament, és un requeriment poc concret; no s'expressa del tot si es tracta d'unes actuacions en les que pot ser..., pot estar investigat o no, el senyor Calvo, però sí que se'ns requereix, amb nom i cognom, tot l'expedient vinculat a les inves-

tigacions dutes a terme en el nostre departament al voltant del senyor Calvo i de la contractació a la DGAIA.

Per tant, a partir del moment en què rebem el requeriment del jutjat d'instrucció del Vendrell, sí que tenim constància de que hi han actuacions judicials, hi han actuacions judicials en l'àmbit penal, i, òbviament, a partir d'aquest moment, s'activa el deure d'aturar les investigacions..., aturar els processos sancionadors i aturar totes aquelles actuacions administratives tendents a exigir responsabilitats o a reclamar responsabilitats, perquè és el que diu l'article 19.3 de la Llei 13/2005, d'incompatibilitats dels alts càrrecs de la Generalitat de Catalunya, que diu que, quan hi ha una actuació penal, una actuació judicial penal, l'Administració s'ha d'abstenir de seguir procedint mentre l'autoritat judicial no dicti una resolució que posi fi al procés penal, no? Aquest requeriment del dia 3 d'abril és respost pel nostre departament el dia 12 d'abril del 2018, facilitant tota la documentació de la que disposem.

El juliol del 2018 també tenim constància dels inicis d'actuacions d'investigació per part de l'Oficina Antifrau. Tenim contactes amb l'Oficina Antifrau al voltant dels expedients que tenim, al voltant de la informació de què disposem. Això es trasllada a un requeriment; a un requeriment que formula posteriorment, el setembre del 2018, l'Oficina Antifrau. En tot cas, el 6 d'agost del 2018, nosaltres facilitem també tots els expedients i tota la informació que tenim al protectorat de fundacions, perquè, prèviament, ens havia informat que havien iniciat un expedient, ens va enviar informació al voltant de les entitats, de les fundacions. El protectorat de fundacions vetlla perquè les fundacions compleixin la legalitat, lògicament, i, per tant, té també un sistema, un règim sancionador, inherent al control i fiscalització que fa, i nosaltres trametem la informació al protectorat de fundacions també, que depèn, com saben, del Departament de Justícia.

El 8 d'agost del 2018, remetem novament informació al jutjat d'instrucció del Vendrell; nova informació a partir d'informació que també ens arriba del protectorat. I, com els deia, el 6 de setembre del 2018, l'Oficina Antifrau fa un requeriment concretant contractes, concretant documentació, concretant els documents del requeriment que li hem enviat al senyor Calvo, etcètera, i és un requeriment que es formula a la Secretaria d'Afers Socials i Famílies i que, posteriorment, el 4 d'octubre, es respon al requeriment formulat aportant tota la documentació que se'ns demana, eh? I, a partir d'aquí, l'Oficina Antifrau ha anat seguint les seves investigacions.

És també a través de l'Oficina Antifrau que coneixem l'existència de la causa del Jutjat d'Instrucció 24 de Barcelona, però també els hem de dir que el jutjat 24 de Barcelona, de moment, no s'ha dirigit directament a nosaltres, perquè entenem que deu haver fet servir informació que ja té l'Oficina Antifrau i que tenia el jutjat del Vendrell, i, per tant, entenem que tot forma..., ja deu tenir la informació que requeria; en tot cas, si ens arriben nous requeriments, els atendríem.

Per tant, insistir en que, en tots aquests fets, hem atès tots aquells requeriments que hem rebut al voltant d'informació que se'ns ha demanat, que hem iniciat els procediments administratius que preveu la llei; hem iniciat els procediments administratius que estan en espera de que, a qui correspon determinar si realment hi ha hagut una conducta ajustada a dret o no, o si hi ha hagut alguna actitud punible, doncs, puguem actuar en conseqüència. I que no fem el judici de valor. I que no fem, en aquests moments, valoracions, que, hi insisteixo, afectarien els drets i deures de totes les persones que hi estan implicades, no vol dir que, un cop estigui resolt tot aquest afer, un cop estiguin aclarits totes les investigacions i tots els processos que hi han, òbviament actuarem en conseqüència i actuarem amb tota la conseqüència amb què la llei preveu que s'ha d'actuar en aquests casos. I actuarem amb tota conseqüència i ho podrem fer perquè hem fet totes les actuacions tendents a preservar l'interès públic, l'interès superior de l'infant i tots els interessos del Departament de

Treball, Afers Socials i Famílies. I, si no ho haguéssim fet, doncs, òbviament no podríem fer-los ara aquesta afirmació.

En tot cas, em prestaré a les preguntes que vostès ens vulguin formular, també advertint que hi ha qüestions vinculades a les informacions de les que disposem als expedients d'informació reservada que estan en actuacions judicials, que, en algun cas són secretes, i que, en algun cas, tindran el seu recorregut, i, per tant, que no ens correspondria a nosaltres, en aquests moments, revelar, però que, en tot cas, això no treu que estiguem actuant amb la màxima col·laboració i transparència amb tots els òrgans. I, en tot cas, cediria la paraula al secretari d'Afers Socials i Famílies perquè faci la seva part d'explicació.

Gràcies.

El secretari d'Afers Socials i Famílies (Francesc Iglesias i Riumalló)

Bé; molt bon dia a totes i a tots. Ràpidament, la meva intervenció és per intentar contextualitzar alguns elements respecte a l'abast de la Direcció General d'Atenció a la Infància, explicar la naturalesa específica de la provisió de serveis en el sistema de protecció a la infància, explicar el capteniment del departament i de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència en matèria de contractació de serveis socials, que creiem que és important, i també acabaria amb algunes dades i alguna explicació respecte a la contractació específica a FASI i a entitats, diríem, del grup de Plataforma Educativa.

En primer lloc, respecte a l'abast de la DGAIA, crec que aquí val la pena també, en aquesta comissió, deixar clar que la infància no s'ha de convertir en matèria de combat, diríem, polític en termes, doncs, d'armes llançables; crec que s'ha dit abans en aquesta comissió i refermo aquesta idea. Crec que és una responsabilitat i un deure compartit per tota la societat catalana, i, per tant, diríem, en l'estament també parlamentari hem de ser responsables a l'hora de tirar endavant les millors pràctiques i polítiques professionals que consisteixen, una manera d'explicar-ho, en fer les anàlisis de les situacions familiars, de les complexitats, dels infants, de les seves trajectòries vitals, de les seves necessitats de desenvolupament. I volem garantir drets, perquè aquestes trajectòries vitals i els nostres infants i adolescents puguin tenir el dret garantit a viure en una família i puguin tenir garantit el dret a la prevenció, a la participació, a la protecció i a la promoció, doncs, de tots els seus drets, que configuren aquest interès superior de l'infant a què s'ha referit abans el secretari general.

Veureu, el sistema de protecció de la Generalitat compta amb 9.512 infants i adolescents amb mesura protectora, d'un total de més de divuit mil expedients oberts, de risc. Aquesta, diríem, és una manera d'aproximar-nos a l'abast. Ara bé, d'aquests 9.512 infants amb mesura protectora, el 40 per cent viu en una família extensa aliena o acollidora, i la resta, més de cinc mil, estan acollits en centres residencials.

El sistema de protecció va molt més enllà també del que a vegades aboquem en la matèria que ens ocupa aquí avui. Compta amb cinquanta-sis equips d'atenció a la infància repartits territorialment –cinquanta-sis equips–, on participen els ens locals, 19 centres d'acollida amb 523 places, 106 CRAEs amb 1.895 places, 6 CREIs amb 146 places, 13 cases d'infants amb 104 places. I també tenim itineraris de protecció individual on els nostres joves, adolescents, menors d'edat, doncs, reben una atenció individualitzada per transitar cap a la vida adulta. Tenim cinquanta-un serveis de primera acollida i atenció integral, i tenim també serveis de protecció d'emergència, a banda de tot el conjunt de pisos i serveis residencials. O sigui, el que hi ha, òbviament, és un capteniment per garantir i treballar tots plegats per aquests drets a què em referia abans. El pressupost de la DGAIA, perquè ens fem una idea de la magnitud, ja supera els 250 milions d'euros.

I vull explicar la naturalesa de la provisió de tot aquest conjunt de serveis, perquè no es tracta d'un mercat normal, diríem, en el qual hi pugui haver un mercat privat, en el qual, davant d'una necessitat, un ciutadà o ciutadana es dirigeixi, doncs,

a veure qui el pot proveir d'un servei o d'una necessitat. Estem parlant d'un servei públic de provisió mixta, mitjançant una provisió conjunta, pública i privada, d'un demandant únic, que és la DGAIA, a partir de l'expedient de risc i de tutela. Aquest risc i la tutela, la DGAIA és qui té atribuïda de forma exclusiva aquesta competència en protecció i tutela dels infants i adolescents menors d'edat. Aquest desplegament, aquest model de cooperació públic-privat és el que està inherent en la Llei de serveis socials del 2007, aprovada i desplegada i recolzada, doncs, per aquest Parlament.

Tot aquest model de provisió està configurat per gairebé cent entitats proveïdores, que configuren la xarxa pública de serveis socials, una xarxa de servei públic. Clar, aquesta magnitud i extensió dels serveis s'explica per raó de l'especialització, de l'expertesa, de la capacitat d'innovació i capacitat de resposta davant, doncs, les situacions que a vegades també són sempre d'emergència, on actuar ràpidament és clau. Tot això ha anat configurant, tant a Catalunya com en altres territoris de l'Estat, com en els països europeus del nostre entorn, un teixit associatiu format per associacions, fundacions, cooperatives, entitats, doncs, que cooperen amb l'Administració i proveeixen tot un conjunt de serveis bàsics i serveis especialitzats necessaris.

Mireu, d'aquest centenar d'ens proveïdors de serveis, de caràcter no lucratiu, perquè no hi han empreses, formalment, amb fórmula jurídica mercantil, ens trobem que hi ha fins a vint-i-nou entitats no lucratives que facturem més d'un milió d'euros. Això ens pot conduir a afirmar que no estem davant ni d'un monopoli ni d'un oligopoli, sinó que, afortunadament, a mesura que en les darreres dècades s'ha anat desenvolupant tot aquest teixit i tot aquest capital social, ens trobem, doncs, en un mercat que ha anat adquirint maduresa, molta més pluralitat, molta més concurrència, i, per tant, diríem, a mesura que han anat evolucionant les complexitats de la societat i les exigències, doncs, legals que nosaltres mateixos ens imposen a l'hora d'atendre aquests infants, ha anat, diríem, desenvolupant-se tot aquest sector.

Sobre el capteniment del departament en matèria de contractació de serveis, aquí vull explicar que hi ha un abans i un després amb relació al 2015 i amb relació a la direcció amb què estem treballant actualment des del departament i també des de la Direcció General d'Atenció a la Infància. Mireu, abans del 2015 l'habitual era tramitar la contractació mitjançant el procediment negociat sense publicitat, i això era perfectament legal, evidentment, amb la llei de contractes del sector públic vigent en aquell moment, però aquí val la pena afegir una idea: aquest procediment negociat sense publicitat es justificava o bé per la impossibilitat de promoure concurrència..., però també hi havien raons d'intervenció social per justificar que es fessin aquests procediments negociats, perquè, si es tractava de renovar places existents, si es tractava de renovar serveis existents, hi havien criteris que aconsellaven que els infants i els nostres joves poguessin mantenir unes condicions d'arrelament i continuïtat en el seu entorn educatiu, amb les seves amistats, amb la seva xarxa. I, per tant, davant la impossibilitat de que, per raons contractuals, haguessin de canviar de centre o de municipi, etcètera, doncs, no era considerada una bona pràctica des del punt de vista de la intervenció social. Això era la realitat abans del 2015.

Ara bé, a partir del 2016, amb la Dolors Bassa al capdavant, es pren la determinació de canviar aquest criteri anterior i es decideix que sempre serà la millor pràctica possible utilitzar els procediments oberts en totes les licitacions per donar la màxima publicitat i transparència als procediments de contractació. I, així, tant en la posada en marxa de nous serveis, com, fins i tot, quan es tracta de renovacions de places de contractes de serveis residencials ja existents que haurien exhaurit la seva vigència, també es decideix dur a terme licitacions obertes. I aquí unes dades que ho il·lustren: el 2015, 237 procediments de contractació eren encara negociats sense publicitat, i només seixanta-vuit eren amb licitacions obertes; el 2017 es van invertir tots aquests termes, de tal manera que només trenta-dos varen ser procediments negociats sense publicitat i 138 ja són procediments oberts.

Clar, això per què succeeix? Succeeix perquè hi ha una decisió, succeeix perquè hi han unes directives que es transposen. Quan l'Estat no usa la facultat de transposar les directives, la 22 i la 24/2014, ràpidament, la Generalitat, a través del nostre departament, agafa el guant i el que fa és aprovar un decret llei de mesures urgents en la contractació pública, ja el 31 de maig del 2016. I aquí ens obre dues vies respecte a la provisió de serveis socials. I, en certa manera, el que fem amb aquest decret llei, inspirats en tot el que significa aquest nou canvi en les directives europees..., reduïm els supòsits de negociats sense publicitat, que la llei encara ha de permetre quan no és possible que hi hagi concurrència. I, fins i tot, s'eliminen els negociats per raons de quantia. Vull dir que, en aquest sentit, diríem, el capteniment del departament va ser molt clar, explícit i contundent en aquest sentit. Això, el que ens permet és obrir una via cap a la concertació social, i, alhora, també obre una via cap a considerar, diríem, mecanismes contractuals de serveis a les persones que funcionin de manera..., al marge de la llei de contractes del sector públic.

Mireu, la via de la concertació social és la que hem triat com a departament i l'estem treballant directament, també amb consens dels agents socials, i també treballarem, doncs, òbviament, amb tots els grups parlamentaris arribat el seu moment. I, aquí, el que volem és promoure models estables de relació, de provisió de serveis, amb una idea fonamental: no volem promoure models mercantilitzats, volem erradicar el lucre, però, sobretot, la mercantilització en la prestació de serveis. I, en canvi..., o sigui, volem abandonar aquelles licitacions de competència en preu, etcètera, i, en canvi, el que volem és concertar amb els principis de participació, cooperació, evidentment sense ànim de lucre, però volem introduir governances democràtiques en les organitzacions proveïdores, i volem introduir criteris d'orientació comunitària, de qualitat assistencial i de treball digne, perquè, en definitiva, el que volem, com a expressió de l'economia social i del tercer sector en sentit ampli..., doncs, generi capital social en el conjunt dels territoris del país. I aquest mecanisme sempre ha de ser sense, diríem, discriminació, sempre amb publicitat i sempre amb concurrència.

I acabo...

El vicepresident

Senyor Iglesias, sí, hauria d'anar acabant.

Francesc Iglesias i Riumalló

...si em permeteu trenta segons, acabaré; que l'explicació dels expedients de la Fundació per a l'Acció Social i la Infància i altres entitats del grup o xarxa de Plataforma Educativa, amb dades del 2017, d'un total de 107 milions de contractació anual, FASI en facturava un total de 3,3 milions; això significa un 3,1 per cent de la facturació. Si agafem els volums de totes les entitats de Plataforma Educativa, d'aquests 107 milions, la facturació sumada representa 19 milions, o sigui, un percentatge del 17,8 per cent. Per tant, diríem, també és interessant per veure la magnitud que representa, eh?, amb relació a tot el volum d'allò que es contracta en un any.

I, finalment –acabo–, afirmar, com va fer la consellera Bassa en seu parlamentària, que tots els expedients de contractació s'han realitzat amb procediments oberts, i en cap d'ells, ni amb d'altres entitats, el senyor Ricard Calvo va participar en les mesos de contractació. I entenem que això són dos elements fonamentals que fan, diríem, que, des del punt de vista, doncs, dels procediments interns com a departament s'ha ajustat a norma en tot moment.

El vicepresident

Gràcies, senyor Iglesias i senyor Ginesta. Ara obriríem un torn de paraula de cada grup parlamentari a raó de deu minuts, de deu minuts per grup, començant pels grups proposants. I el primer grup proposant és el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, i té la paraula la senyora Saloua Laouaji.

Raúl Moreno Montaña

Senyor president, una qüestió d'ordre. A mi em sembla bé, perquè el Reglament diu que el grup proposant és qui ha de començar. Jo el que li demanaria és que les anteriors compareixences que hem tingut amb el senyor Calvo..., hi havien dues compareixences demanades, pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i pel Grup Parlamentari de Ciutadans, i no s'ha respectat aquest criteri. Per tant, li demano que a partir d'ara...

El vicepresident

Sí, no? *(Pausa.)* Sí, exactament.

Raúl Moreno Montaña

No, perquè..., sí, però, en aquest cas, la primera que va entrar va ser la del Grup Parlamentari Socialista. Ho dic perquè establim el criteri per a totes, només és per això. Gràcies.

El vicepresident

(El vicepresident riu.) No, a veure, he tingut especial cura en intentar fer-ho bé i ser equànime, i m'han dit que primer tenia la paraula el grup que tenia més representació... *(veus de fons)*, dels proposants, el que tenia més representació, i és l'ordre que he seguit.

Raúl Moreno Montaña

En tot cas, si aquest és el criteri, perfecte, per això no he dit res al principi, perquè entenia que aquest era el criteri que vostès han utilitzat. Però, en tot cas, tenint en compte que eren dos compareixences que es demanaven per diferents grups per a la mateixa persona, caldria haver especificat aquest criteri que ha utilitzat la Mesa. Res més.

Gràcies.

El vicepresident

En qualsevol cas, aplicant exactament el mateix, dono la paraula a la diputada Laouaji.

Saloua Laouaji Faridi

Moltes gràcies, vicepresident. Sí; una altra vegada, bon dia. Benvinguts. Gràcies per la vostra compareixença i per totes les explicacions que ens heu facilitat.

Des de la nostra perspectiva, ens sembla molt bé el fet que no feu un perjudici de valors en el moment que encara no s'ha resolt el cas i confiem que actuareu amb tota la contundència necessària si es determina l'existència de responsabilitats. La vostra col·laboració, amb transparència en tot moment, amb tots els requeriments que s'han rebut, i no heu interferit en cap investigació en curs, és un punt que juga molt, moltíssim al vostre favor. I també s'agraeix el fet d'aplicar les previsions normatives en el cas del senyor Calvo.

Vam deixar clar, en l'anterior intervenció, que la nostra interpretació de les actuacions i les possibles irregularitats corresponen al jutjat i als tribunals, i compartim la no politització del departament i del servei d'atenció als infants i les seves necessitats, perquè aquest és un punt molt molt necessari, especialment perquè estem parlant de persones, diguem-ne, vulnerables.

L'única, diguem-ne, per ser breu, pregunta que faig: com heu, diguem-ne..., com s'articula..., m'agradaria una explicació millor de com s'articula la vostra lluita contra la mercantilització del servei.

I moltíssimes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada Laouaji. Pel Grup Parlamentari del Grup Republicà, té la paraula la senyora Marta Vilalta.

Marta Vilalta i Torres

Sí; moltíssimes gràcies, president. Voldríem seguir una mica en la línia i la tònica de la meua intervenció inicial, a l'anterior compareixença, del senyor Calvo, i fer una intervenció, per tant, ara també, des de la responsabilitat, des de la voluntat de ser constructius, de seguir sent constructius i de ser exigents, també, perquè creiem que la responsabilitat, evidentment, ha d'anar acompanyada de l'exigència i també, doncs, de la voluntat de ser propositius i constructius per millorar allò que potser no s'ha fet bé o allò que simplement el que cal és seguir millorant.

I creiem que això és el que ens pertoca fer com a responsables públics, com a representants polítics que som, en lloc d'abordar les qüestions des de les difamacions, a vegades des de la demagògia, i fins i tot de voler utilitzar la infància com una arma llancívola, o, en definitiva, voler debilitar encara més el sistema de protecció a la infància que veiem que, de per si, per molts motius, és prou vulnerable, i que, en canvi, és una de les eines més importants per tal de treballar per la protecció dels infants i pel model que, en definitiva, creiem que mereix la infància, però..., la ciutadania en general del nostre país.

I, per tant, des de la discrepància ideològica que compartim o que tenim els que som aquí presents, i, fins i tot, des de la distància en la qual ens trobem molts grups, jo crec fermament que tots compartim la voluntat de protegir la infància, i, per tant, de millorar el sistema i de canviar tot allò que no funcione. I que la DGAIA tingui, per tant, els recursos necessaris, com ja hem vist que en els últims anys s'han anat incrementant, i s'avanci cap a aquest model que no tingui possibles ombres de dubtes o que no generi moltes qüestions o molts titulars en aquesta línia; precisament, un model que volem o que ens agradaria, des del Grup Republicà, que vagi en la línia del que ara exposava el secretari d'Afers Socials, que ha explicat en la seva última part de la intervenció, no?, de concertació social, d'exemplaritat, i, per tant, que no hi hagi aquests marges de dubtes que s'hi poden haver generat.

Dit això, m'agradaria, de nou, agrair-vos la vostra compareixença, la voluntat per comparèixer, la predisposició a fer-ho. Crec que és part de les obligacions que tenen els representants públics, i, en aquest cas, els membres que conformeu el Govern, i, per tant, totes les informacions, una mica el relat dels fets des de més o menys el juliol del 2017 fins a l'actualitat. És bo donar la cara, ja ho hem dit abans, l'hi hem dit així també al senyor Calvo, i creiem que és bo explicar-se. I, per tant, que es faci les vegades que sigui necessari. És bo donar la cara i explicar-se tant amb relació al cas concret que avui ens ocupa, que és allò vinculat amb l'anterior director general de la DGAIA, com també amb el model; amb el model i l'abast de la mateixa DGAIA i del mateix model de protecció a la infància.

A nosaltres ens agradaria, ràpidament, posar en valor l'actuació del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies des del primer moment en què van començar a sortir dubtes, preguntes i informacions que qüestionaven o que posaven en qüestió l'activitat de l'anterior director, i, per tant, creiem que volem posar en valor l'actuació, perquè, com ens explicaven, doncs, crec que es va fer allò que pertocava i que li pertoca a un govern. No es tracta de felicitar-nos; simplement dir: «Es va fer allò que creiem que s'havia d'anar fent.» Per una banda, i en un primer moment, les explicacions efectuades per la consellera Dolors Bassa, en un primer moment, de forma immediata, tan bon punt van sortir, doncs, les primeres informacions. Per cert, una consellera, la consellera Bassa, que ha estat silenciada durant un any, gairebé un any que ha estat a la presó, i, per tant, que ha estat silenciada. Doncs va ser la primera que en aquell moment va venir a donar les explicacions.

Una segona actuació: es va iniciar aquest expedient d'informació reservada, que és el que pertocava. Què és el que pertoca davant d'una situació? Doncs iniciar un procediment que pugui esclarir, que pugui fer un recull de tots els passos que s'han efectuat, totes les informacions que es tenen en el si del mateix departament, per després decidir o veure si hi ha hagut algun tipus d'activitat que no pertocava o si

simplement tot s'adequava a la legalitat i als passos que estableix la llei. Un informe..., un expedient que, com ja han dit, atès que hi ha un procediment judicial obert, ha quedat aturat, però que existeix, i així des d'un primer moment també es va fer des del departament.

Una tercera o terceres actuacions, i potser no van per ordre, sinó que són paral·leles, però la col·laboració donant tota la informació als organismes i a les instàncies que així ho han demanat i així ho han requerit; per una banda, els jutjats, per una altra banda, l'Oficina Antifrau, també els contactes amb el protectorat de les fundacions del Departament de Justícia, com creiem que pertoca davant d'unes denúncies o davant d'uns fets que arriben als jutjats o a l'Oficina Antifrau, doncs, poder donar tot allò del que es dispose i poder estar en plena disposició de col·laborar davant del que faci falta.

I, per tant, per això dic que crec que el Govern ha fet el que li pertocava fer, en aquest cas, el departament, doncs, amb relació a aquest cas concret. I el que els demanem, el que els demano, si bé ja ho han dit, però que quedi explícitament demanat, és que, un cop aclarides les responsabilitats o un cop finalitzats els procediments judicials o els procediments oberts en el si de l'Oficina Antifrau, que actuïn des del Govern, des del departament, en conseqüència amb allò que diguin les resolucions un cop s'hagin resolt; doncs actuïn en conseqüència aplicant el règim sancionador corresponent o prenent les decisions que calguin, perquè això serà també actuar com pertoca de la mateixa manera que ho han fet fins ara.

I, fins i tot, un pas més. És a dir, valorar també, des de l'aprenentatge o des de tota aquesta experiència, si cal o no fer canvis en les normatives o en les iniciatives que puguin millorar el sistema; el sistema intern del Govern, el sistema d'incompatibilitats, el sistema d'entrada i sortida dels alts càrrecs, el sistema del codi ètic que tenim establert, no perquè pressuposem que hi hagi hagut irregularitats, sinó perquè tot allò que, des de l'experiència i l'aprenentatge, ens serveixi per millorar, i, sobretot, com deia abans, per posar llum allà on moltes vegades es generen ombres, doncs, serà benvingut i creiem que serà necessari, tal com els dèiem, en el sistema de possibles incompatibilitats o actuacions dels responsables públics com en el sistema de contractació; que aquesta és una part que vostè també ens ha explicat, que crec que està molt relacionat amb el tema que ens ocupa avui o que ha pogut sortir diverses vegades en aquesta comissió.

I sobre, precisament, aquest sistema de contractació, o més amb relació sobre el model, sí que, doncs, ens agradaria exposar lo nostre posicionament, i que va en la línia d'allò que ha començat a fer o que va començar a fer fa uns anys, sobretot amb el lideratge de la consellera Bassa, d'acord també amb les directives europees, de poder transitar des dels negociats i, per tant, de les adjudicacions directes a les entitats, que evidentment era legal en aquell moment, però que potser era un sistema opac, de poder transitar d'aquell sistema cap als concursos oberts, amb concurrència pública, amb transparència, amb tota la informació exposada perquè tothom tingui la mateixa igualtat d'oportunitats de presentar-se en aquests concursos oberts.

I que d'aquí s'avanci cap a allò que ens explicaven també i que creiem que és cap a on hem de tendir a anar, cap a la concertació social dels serveis a la infància per acabar amb aquestes possibles ombres de mercantilització, que, evidentment, no volem i volem lluitar perquè no hi siguin, i també per treballar per aquestes governances democràtiques, per aquesta qualitat del sistema de la infància i perquè no hi hagi aquesta ombra de dubte que, pugui ser intencionada o no, s'ha generat i s'ha sembrat en el si de la DGAIA.

Acabant amb una idea, que abans l'he dit i que crec que no podem deixar de repetir, amb una reflexió general, que és que el sistema de protecció, el sistema de protecció a la infància en concret no pot permetre's dubtes sobre la seva eficàcia. Ni tampoc podem permetre dubtes sobre les entitats gestores o les entitats que proveeixen de serveis aquesta protecció a la infància, perquè són part del model, perquè és el model

en si mateix. I, per tant, el que hem de fer és combatre aquesta generació de dubtes aportant-hi respostes, aportant-hi explicacions, aportant-hi llum, aportant-hi uns procediments que siguin oberts, que siguin transparents i que permetin, doncs, esvair totes aquestes possibles, dic, intencionadament o no, intencionades o no, generacions de qüestions sobre el model de protecció, perquè el que creiem, efectivament, i crec que és compartit, no pas perquè ho diguem nosaltres, sinó que és compartit amb tots els que som en aquesta sala aquí, és que amb els drets dels humans no es juga.

Per tant, tots tenim la part de corresponsabilitat, li demanem al Govern, òbviament, que actuï amb la seva part de responsabilitat com ha fet, desvelant totes les ombres, aportant-hi tota la llum i totes les explicacions, i que, si s'ha d'actuar en algun moment, que actuï en conseqüència com han fet fins ara.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputada Vilalta. Pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el senyor Raúl Moreno.

Raúl Moreno Montaña

Gràcies, president. Gràcies per la compareixença d'avui per intentar aclarir algunes de les coses que van passar durant l'època del senyor Calvo.

Deixin-me dir-los que em sorprèn molt, no?, de la seva exposició i de la que han fet abans amb el senyor Calvo..., tinc una sensació d'estar gairebé confirmant un dels primers casos de portes giratòries a Esquerra Republicana. I ho dic així perquè fins i tot vostès no han fet una defensa a ultrança de com va treballar el senyor Calvo i de les coses que va fer bé, i que vostès van fer les fiscalitzacions que calien, sinó que més aviat és: «No, no, era un señor que pasaba por ahí, que estaba en nuestro equipo, que parece que alguien ha denunciado que algo no va bien, y esto ya lo dirán los jueces.» Clar, i tenim aquí els màxims representants del departament, que havien de fiscalitzar també aquests contractes, per menors que fossin.

Home, nosaltres, més o menys, ens coneixem i sabem d'on venim. A mi em sobta molt que ningú sabés que el senyor Calvo treballava per a empreses relacionades amb Plataforma Educativa abans d'entrar, o que va entrar com a director general amb una excedència laboral de FASI. Això és el que em sorprèn, i a més a més, sent de Girona, vull dir que..., també ja sabem de què va aquest tema, no? I, per tant, em dona la sensació de que vostès deixen caure el senyor Calvo, amb poca defensa fins i tot quan estava sota les seves responsabilitats, i això ens porta a la situació que tenim en aquests moments, que s'ha intentat negar durant molt de temps, que jo crec que ara fa, des de l'any 2007..., ara tenim la possibilitat de que vostès puguin venir a parlar d'aquest tema. Ho dic perquè les compareixences aquestes les vam demanar el març de l'any passat, crec que és, eh?, vull dir que... I ara comencem a parlar d'aquest tema, i que no ha estat la conselleria la que, *motu proprio*, ha sortit a defensar-se d'unes acusacions, entre d'altres coses, perquè considero que fins i tot la mateixa conselleria sap que, en aquest tema, doncs, hi ha més marro del que sembla, no?

El senyor Calvo acaba d'explicar fa un moment que ningú el va informar de la seva obligació d'abstenir-se en els informes de valoració que adjudicaven contractes a empreses on ell treballava abans, no? Més encara quan va signar el codi de conducta que vostès deien. El primer el va fer el 8 de juliol del 2016. Després n'hi han posteriors, eh?, n'hi han molts més; aquí en tinc uns quants. Clar, ningú va fer res? Ningú va advertir de que el senyor Calvo no podia signar o fer el vistiplau d'aquests informes? Ningú dels superiors? El senyor Calvo mai va posar en dubte la possibilitat de poder participar d'aquests processos administratius, tenint en compte d'on venia? Vostès, com a responsables, mai li van advertir que no podia fer-ho?, o que havia signat aquell compromís?

Ho dic, perquè, clar, si una persona responsable d'un departament tan important com aquest, jo crec que vetllant per la transparència i pel bon govern, si un funcionari seu, el càrrec directiu, està cometent una presumpta illegalitat o algun tràmit que potser no és del tot ètic fins i tot, jo crec que la responsabilitat està a poder advertir-ho, no? I això no va passar fins que un sindicat va posar una denúncia i fins que un mitjà de comunicació va treure el tema, que va ser el mes de juny de l'any 2017. Prèviament, la CUP va portar aquests temes a fiscalia i va començar, diguem-ne, el que és el tràmit més judicial, però, fins al juny, aquí no havia passat res, no hi havia cap problema, i, per tant, tot va seguir igual. Ho dic perquè la mateixa conselleria també té responsabilitats en això; no només és una qüestió del senyor Calvo, no és només d'un senyor que estava allà posat i que «mira, ostres el que ha passat». No, no, la mateixa conselleria també hauria d'assumir les seves pròpies responsabilitats en un cas molt important com aquest, no?

Vostès consideren que és bo que els directors d'alguns centres –d'alguns CRAEs, d'alguns CREIs– del sistema de protecció a la infància tinguin sous estratosfèrics, els directius? No s'han plantejat mai limitar aquests sous estratosfèrics, per exemple, en els plec de condicions? Quina fiscalització fan vostès d'aquests diners que venen o que van parar? Quina és? Perquè, clar, vostè informava abans, el senyor secretari general, de que el 17 per cent de la contractació va a parar a empreses relacionades amb Plataforma Educativa, però és que el 17 per cent del volum de contractació són molts diners, eh? –són molts diners. I, per tant, el que no acabo d'entendre és perquè amb la situació econòmica que té la Generalitat de Catalunya –i que tindrà pitjor, després de la notícia d'avui–, a més a més, és impossible poder controlar, poder fiscalitzar de quina manera es gasten aquests diners. I a mi em sembla que aquí haurien de poder fer, vostès, alguna acció.

Perquè, clar, estem amb treballadors amb sous baixos, amb condicions laborals precàries, amb empreses que lloguen pisos per cinc mil euros de lloguer al mes, que els lloguen empreses del seu mateix grup. Vostès, sota aquest punt de vista, han fet alguna cosa? Faran alguna cosa? O es dedicaran a contemplar què és el que passa, i ja diran, els jutges, si és legal o no? No és si és legal o no, és que és poc ètic, és que els recursos públics no es poden malbaratar d'aquesta manera. I vostès poden, de manera autònoma, començar a posar mesures que puguin paliar aquesta situació, que a mi em sembla que és el que haurien d'intentar fer, no?

«El senyor Calvo no participava en les mesos de contractació.» No; signava els informes de valoració, ja està. *(Veus de fons.)* Sí. Aquest és l'any 2018. Mira, aquest amb l'exconsellera Cid, de la Fundació Privada Gensis; hi ha el senyor Ricard Calvo. Aquesta és una adjudicació d'un contracte «del servei social especialitzat d'atenció psicològica a infants i adolescents que hagin estat víctimes d'abusos sexuals, per a les comarques de Girona, Tarragona, Lleida i Terres de l'Ebre». Clar, aquest contracte té caràcter administratiu..., bueno, qué les voy a explicar, los tienen ustedes. *(Pausa.)* Sí, que els va signar –si en tenim més, estan aquí–, sí. Deixin de dir que «no, no, no feia...». No, no; feia, signava el vistiplau. Que això administrativament o jurídicament pugui tenir o no conseqüències jurídiques, aquest és un altre tema; potser hi coincidirem –potser hi coincidirem. Ara, ningú el va advertir que, possiblement, seria bo abstenir-se de participar en aquests processos administratius?

Algunes altres temes que també voldria destacar. La Sindicatura de Comptes, com vostès deien, ha fet algunes recomanacions. «Por ejemplo, introducir criterios...» O algunes denúncies, no?, a les subvencions i prestacions que va concedir la DGAIA durant l'any 2016; que, hi insisteixo, no és responsabilitat només del Calvo, és responsabilitat de la conselleria. Introduir criteris «no previstos o contrarios a la base de la convocatoria para calcular ayudas, debilidades en el control de las subvenciones y carencias en la comprobación del cálculo de las cantidades otorgadas a las entidades beneficiarias de las subvenciones en régimen de concurrencia, etcétera. O, por ejemplo, en el análisis de los documentos de cálculo que justificaban los

importes del dinero otorgado a las entidades. La sindicatura ha encontrado errores que ponen de manifiesto debilidades en los circuitos internos en catorce acciones subvencionadas y desarrolladas por ocho entidades». A més a més, l'informe també destaca «que los circuitos de control del gasto de personal imputado al servicio financiado presentan debilidades, que han hallado porcentajes de dedicación de trabajadores que no concuerdan, y justificantes acreditativos de los gastos imputados a proyectos que han recibido ayuda pública, que fueron presentados por las entidades beneficiarias del plazo», i així podríem anar seguint. Quins instruments han posat vostès, davant d'aquest informe de la Sindicatura de Comptes, perquè això no torni a succeir? Aquesta seria la pregunta.

I, per anar acabant, quants dels i les professionals de la conselleria provenen d'aquesta plataforma i quants hi han treballat? Quants dels i les professionals de la conselleria provenen d'aquesta Plataforma Educativa i estan en aquests moments participant en l'adjudicació o en el tràmit administratiu d'alguns contractes? Ho dic perquè jo m'ho miraria, m'ho faria mirar, perquè, atès que sembla ara que no sabem d'on provenen els professionals de la mateixa conselleria, potser estaria bé saber d'on provenen, perquè, diguem-ne, la procedència del senyor Calvo, per part de Plataforma Educativa o de les seves empreses..., no és l'única persona a la conselleria. No és l'única persona a la conselleria que prové de Plataforma Educativa. I jo crec que, en aquest exercici de transparència, farien bé vostès d'analitzar, de buscar i de mirar –i, si no, els hi podrem ajudar– persones que en aquests moments estan participant de la gestió o de models de contractes que han participat també i que han tingut relació contractual amb Plataforma Educativa. Ho dic per a veure si, d'una vegada per totes, som capaços de posar una mica més de claredat en una situació que porta molts anys enquistada i que tinc la sensació que els governs anteriors no han pogut, no han volgut o no han sabut posar-hi solució.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputat Moreno. Pel Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, té la paraula la diputada Marta Ribas.

Marta Ribas Frías

Gràcies. Bé, agrair-los les explicacions. Entenc que difícilment podran entrar en gaire més concreció, ja ens ho han deixat clar, que el tema està en investigació judicial penal, i, per tant, vostès no es pronunciaran, però nosaltres sí que podem. I, per tant, jo penso ser clara.

Avui, aquesta compareixença, aquestes dues compareixences –però també, evidentment, la del senyor Calvo, abans que vostès– havien de servir per aclarir especialment els dubtes raonables, per dir-ho suau –de fet, les acusacions i els temes que s'estan investigant–, en dos aspectes: sobre si hi ha hagut favoritismes i conflicte d'interessos i no haver complert amb aquest conflicte d'interessos durant la gestió del senyor Calvo com a director general de la DGAIA, i sobre si hi ha un incompliment de la Llei d'incompatibilitats després del seu cessament.

Respecte al primer punt, està clar que no va apartar-se, que no va abstenir-se en els expedients, adjudicacions que afavorien, que anaven, que es donaven directament a empreses o a fundacions del conglomerat de Plataforma Educativa, amb les quals –diverses– ell havia tingut relació prèvia. Crec que a la compareixença per part del departament ho han deixat clar. Ell en cap moment va demanar, plantejar, abstenir-se, apartar-se en aquests expedients. El senyor Calvo no ha negat que la seva firma estava en aquests expedients; simplement ha al·legat desconeixement de que podria haver-se apartat, abstenir-se o haver actuat d'una forma diferent. Però vostès també han deixat clar que aquest desconeixement tampoc és al·legable quan havia signat un codi de conducta que incloïa precisament això, a banda de que igual-

ment el desconeixement no t'eximeix del compliment de la normativa, si no és que siguis la infanta Cristina.

I el segon element és l'incompliment de la Llei d'incompatibilitats en el seu article VII, un cop ha estat cessat per haver anat a treballar. I jo he llegit explícitament aquest article abans, en la compareixença del senyor Calvo, que el que no pots és, durant els dos anys següents, anar a treballar per a expedients en els quals s'ha intervingut directament en l'exercici del càrrec des del Govern. El senyor Calvo ha negat que estigui incomplint la Llei d'incompatibilitats, però sense explicar on treballa, per qui treballa, qui li paga el sou, ni negar clarament que no estigui intervenint en cap tipus d'expedient en què ell hagués estat intervenint com a director general de la DGAIA. Vostès, en la seva compareixença com a departament, també han vingut a confirmar-ho, que a vostès tampoc se'ls ha respost, a requeriment escrit al senyor Calvo, sobre on treballa clarament, per deixar transparència i constància de que realment no hi ha un incompliment de la Llei d'incompatibilitats.

Per tant –vostès no ho diran, però ja ho dic jo–, amb la seva compareixença, sumada a la del senyor Calvo, clarament avui se'ns evidencia que sí que hi va haver favoritismes, que sí que hi va haver conflicte d'interessos durant la seva gestió, i que sí que hi ha un incompliment de l'article VII de la Llei d'incompatibilitats.

Vostès, com a departament, com a administració, potser no poden continuar amb la investigació, amb l'expedient informatiu obert, perquè hi ha un procés penal, però sí que han d'actuar políticament. Això sí que els pertoca. I crec que no actuar políticament ara, no desmarcar-se clarament ara d'un fet que avui acaba de quedar provat que aquí hi ha hagut, com a mínim, dues irregularitats, tant en l'exercici com en el post del senyor Calvo com a director general de la DGAIA... O se'n desmarquen clarament, o ho denuncien públicament, políticament –no formalment, com a departament, perquè no poden, però políticament–, o això embruta la confiança en la gestió de tot el departament. Pel bé dels drets de la infància, especialment, que vostès diuen defensar, de la resta de la gent vulnerable que depèn d'aquest departament, i de les polítiques públiques i dels serveis públics i dels treballadors i treballadores públiques que fan bona feina també des d'aquest departament, els reclamo que aprofitin aquesta compareixença per desmarcar-se políticament de l'actuació del senyor Calvo, tant en el seu exercici com a director general de la DGAIA, com en el que estigui fent *a posteriori*, i, per tant, els incompliments que pugui estar fent. I, evidentment, les actuacions com a departament punitives que es puguin exercir seran després de que hi hagi l'actuació, la investigació penal, etcètera, però el desmarcatge polític es pot fer ara mateix. I lamento molt que no s'hagi fet encara. Lamento molt que haguem hagut d'arribar a avui, perquè tot això es podria haver evitat: informacions creuades en diaris, tot el que embruta aquí al darrere.

I no vull desapropiar tampoc l'oportunitat d'aquesta compareixença per fer dues altres preguntes respecte del sistema de protecció a la infància. Aquest cas, segurament, doncs, ha estat molt visible, però no és l'únic que hi ha de dubtes respecte a la gestió, respecte a la transparència en la gestió de la DGAIA; d'elements diversos, tant de l'element contractual de les empreses, fundacions que gestionen els serveis, de la part pressupostària, de si és la forma més eficient o no com s'està treballant, però també de la part de protocols, dels desemparaments, dels infants, de com es treballa en els centres de menors, d'en quines condicions. Hi ha hagut moltes informacions diverses, moltes denúncies diverses en aquests últims anys, que posen en qüestió el sistema de protecció a la infància a Catalunya. I això és molt greu –és molt greu. A banda de l'element de saturació del mateix sistema, dels professionals en el sistema i de la dificultat pressupostària, que, com vostès saben, nosaltres reclamem que es dobli, en el cas del sistema de protecció a la infància, en el pressupost de 2019, per realment dir que resoldrem aquest tema.

Més enllà de la part de pressupostos –i això sí que és seu–, per a quan, la revisió? Per a quan, la revisió del sistema? Tots els que hem intentat tractar amb res-

ponsabilitat aquest tema i no utilitzar-lo com a arma llancívola electoral, perquè entenem que estem jugant amb els drets dels infants i amb situacions molt delicades, hem demanat que es faci una revisió del sistema i que aquesta revisió del sistema es faci a partir d'una comissió en què també podríem participar –si és constructiu; si no ha de servir, no– els grups parlamentaris, però que evidentment hi han de participar els col·lectius professionals que estan treballant en la infància, els sindicats que representen els treballadors i treballadores de tots aquests centres, la gent de la DGAIA, tothom que hi entén i que en sap i que ha de fer-ho. Per a quan aquesta revisió del sistema? Perquè s'ha dit mil vegades, però no ho activen, no ho posen en marxa. Crec que no podem esperar més, i en això també tenen una responsabilitat important.

El vicepresident

Gràcies, diputada Ribas. Pel Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la diputada Elisabeth Valencia.

Elisabeth Valencia Mimbrero

Gracias, presidente. Bien, desde nuestro grupo parlamentario, quiero dejar muy claro cuál es nuestro compromiso con la infancia, porque nosotros, ayer, por ejemplo, vinimos a trabajar al Parlament y se nos cerró otra vez el Parlament por cuestiones ajenas al mismo. Y los grupos de Esquerra y de Junts per Catalunya abandonaron su puesto de trabajo, con lo cual, lecciones, las justas.

Quiero aprovechar para, bueno, agradecer la comparecencia tanto del señor Iglesias como del señor Ginesta en el Parlament, pero comentarles que llega tarde. Y llega, concretamente, dos años tarde. Desde nuestro grupo parlamentario vemos que podríamos estar ante el primer caso de puerta giratoria de Esquerra Republicana. Solo hace falta ver la comparecencia del señor Calvo, de hoy, y compararla con sus comparecencias anteriores y ver con qué autoridad hablaba antes y cómo habla ahora, que parece que, francamente, se esté escondiendo.

Bien, ustedes han hablado sobre sus medidas para..., sobre la incompatibilidad del señor Calvo después de que se fuera. La primera pregunta que les quiero hacer es qué han hecho ustedes antes para detectar esas posibles irregularidades. Pensamos que nada.

¿El juzgado número 1 del Vendrell es el juzgado del 3 por ciento? Nos parece curioso que el señor Calvo esté siendo investigado por el mismo juzgado del 3 por ciento. Es el mismo juzgado que investiga la corrupción de Convergencia ante una denuncia de un exconcejal de Esquerra, que dijo que en su partido taparon su denuncia. Dicen que la investigación del juzgado les ha impedido investigar a ustedes, pero, oiga, la suspensión de la investigación para que investigue el juzgado no le impedía a ustedes investigar antes. Pensamos que se podría, desde su *departament*, haber hecho algo antes. (*L'oradora estossega.*) Perdón. Nosotros lo denunciemos en 2017, y le queremos preguntar: ¿Qué investigaciones han realizado sobre las adjudicaciones en las que había participado el señor Calvo?

El señor Iglesias..., me parece que usted estaba al lado de la señora Bassa cuando mintió en sede parlamentaria, diciendo que el señor Calvo no participaba en las contrataciones. Y hoy le tenemos aquí. Y la pregunta es si le tenemos que creer hoy a usted.

Le queremos hacer varias preguntas, entre ellas: ¿Siguen vigentes y aplicándose los contratos adjudicados por el señor Calvo, o con visto bueno del señor Calvo, actualmente? ¿Ustedes saben a qué se ha venido dedicando el señor Calvo desde 2017? ¿Nos pueden aclarar si el señor Calvo, de Esquerra, dimitió o fue cesado?, no nos queda claro.

Está muy bien que nos hable del Decreto ley de 2016, porque lo hicieron ustedes. Fue, precisamente, para poner, por decreto ley, que se podían saltar las directivas eu-

ropeas. Ya les anuncio que vamos a pedir todos los expedientes que ustedes han tramitado utilizando ese decreto ley.

Artur Mas también decía que los contratos del 3 *per cent* estaban publicados. La *consellera* Bassa también dice que los contratos por los que parece que esté investigada por la justicia están publicados. Los contratos públicos adjudicados por Convergencia y por los que cobraba el 3 por ciento y el 4 por ciento también estaban publicados.

El señor Calvo era de Esquerra. ¿Cómo están gestionando ustedes este conflicto de interés actualmente?, porque, claro, son ustedes los que contestan a los tribunales, ¿no? O sea, señores de Esquerra están contestando sobre señores de Esquerra.

¿Por qué no cumplen nuestra medida aprobada en 2016 para que se dote de transparencia a los centros? Tenemos un 80 por ciento del sistema de protección del cual no tenemos transparencia. Hemos pedido muchas veces que se audite este 80 por ciento del sistema de protección de infancia, las fundaciones de DGAIA, y, sinceramente, nos parece que hay un agujero negro en estas fundaciones.

Le queríamos preguntar también –debido al colapso, es cierto que ustedes han estado abriendo centros nuevos a través de fundaciones–: ¿Qué procedimiento contractual han utilizado para abrir estos centros? ¿Alguno de estos centros se ha..., ha habido un procedimiento de adjudicación relacionado con un contrato de negociado sin publicidad? Queríamos saber información.

Desde aquí queremos decir que hay muchos centros que hacen una labor maravillosa, a pesar de las trabas que ustedes están continuamente poniendo al sistema de protección de infancia con su mala gestión, con su falta de transparencia y con sus posibles irregularidades. Queremos decir desde aquí que apoyamos a todos los profesionales y que esperamos, sinceramente, que las condiciones, tanto en los centros como en el sistema de protección general, mejoren.

Gracias.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Pel Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, té la paraula la diputada Maria Sirvent.

Maria Sirvent Escrig

Gràcies, president. Bé, per nosaltres això és una qüestió d'incompatibilitat quant al seu posicionament polític i el nostre posicionament polític respecte al model. Per tant, vostès defensen un sistema públic de provisió mixta, amb cent entitats proveïdores, segons vostès de caràcter no lucratiu, que conformen una xarxa de serveis públics. Nosaltres defensem un sistema de titularitat, provisió i gestió pública. Per què? Doncs, perquè entenem que aquest sistema és el sistema que millor s'ajusta als drets dels infants.

En primer lloc, perquè, en aquest sistema, hi ha una fiscalització prèvia i posterior de les despeses. I, per tant, sabem en què ens gastem els diners públics. Per altra banda, perquè aquest és el millor sistema per garantir la continuïtat del servei de la que vostè parlava. També entenem que és el millor per garantir i salvaguardar l'interès superior dels infants, i per poder concretar una participació de tots els sectors vinculats, incloent-hi la infància, en la decisió de les inversions o de tot allò que tingui a veure amb la gestió. Per què? Els volem explicar amb exemples concrets per què nosaltres entenem que és millor un sistema de titularitat, provisió i gestió pública. Tenim poc temps.

En primer lloc, perquè el sistema que vostès defensen va permetre adjudicacions a dit, sense cap tipus de publicitat, per valor de 370 milions d'euros. Vostès ho justifiquen respecte a la continuïtat, no? Per nosaltres, aquesta continuïtat s'hagués perfectament pogut establir igualment mitjançant un sistema de titularitat, provisió i gestió cent per cent pública.

Per altra banda, vostès diuen: «Bé, però és que això ja ho hem canviat. I, per tant, ara, en comptes de parlar de procediments negociats, parlem de procediments oberts.» D'acord. Vegem si això ha funcionat. Doncs, amb aquests procediments oberts ja establerts, amb la normativa en procediment de transposició, amb el codi ètic aprovat, amb la Llei d'incompatibilitat d'alts càrrecs, ens trobem que empreses directament vinculades al director general de la DGAIA reben unes adjudicacions o uns encàrrecs de gestió per valor de 100 milions d'euros. Per nosaltres, això és molt greu. I vostès diuen que és que ell no els va dir que tenia aquesta incompatibilitat i no es va abstenir. Mirin, la CGT i la CUP, amb la meitat d'informació i amb la meitat de recursos que vostès, ho vam veure i ho vam denunciar. I això és la diligència que ha de tenir qualsevol persona que participa d'aquesta cambra: poder denunciar aquestes situacions que clarament van en contra de qualsevol ètica que hem de poder garantir nosaltres en el desenvolupament de les nostres funcions.

Per altra banda, vostès diuen: «Volem evitar la mercantilització en aquests serveis.» Miri, per cada infant, aquestes fundacions –suposadament sense ànim de lucre– reben entre 3.500 i 5.500 euros mensuals, sense cap auditoria, sense cap fiscalització de les despeses. No saben en què es gasten aquests diners; és que vostès no ho saben. I ens ho han dit. I ens ho han reconegut en seu parlamentària. Després, ens trobem uns gerents amb uns sous absolutament desorbitats. Bé, això no és un benefici empresarial, però està clar que aquí hi ha una mercantilització. I, vostès, com ho controlaran, això, amb la jurisprudència actual, que diu que no poden limitar els sous de determinats gerents?

Per altra banda, vostès tampoc han pogut controlar uns lloguers de pisos i cases que quintuplicaven el valor de mercat. Les treballadores no cobren, o algunes no han cobrat el que tocava o estan en condicions d'ultraprecarietat. Vostès, com estan controlant això? De moment, la realitat és una altra de molt diferent.

Com controlen les retallades en serveis d'extraecolars, en serveis mèdics que no estan coberts per la seguretat social? Tenen una política de contenció de despesa complicada, ho sabem, però és que estem parlant de que hem passat d'uns 1.200 a 3.000 menors no acompanyats. Com cobriran aquest servei si les seves prioritats són unes altres molt diferents?

Vostè ha parlat de pressupost, que més enllà del model també és un problema. Mirin, el pressupost, comparat amb d'altres països, és menor, és petitíssim per poder respondre als drets i les necessitats que tenen ara els infants, i vostès ho saben, perquè ho hem comprovat amb els pressupostos.

I vaig acabant, senyor president. També, una altra cosa molt clara és aquesta. (*L'oradora mostra un full.*) Vostès diuen que l'entitat no té interessos mercantils. Miri, el conglomerat empresarial és un hòlding, i aquest hòlding té participacions en el capital de diverses empreses. I, miri: «mercantil», «mercantil», «mercantil», «mercantil», «mercantil», «mercantil». Només cal fer enginyeria financera i és perfectament legal. Aquesta enginyeria financera és perfectament legal.

Això és el que volem evitar nosaltres –ja acabo, president– amb un model de titularitat, provisió i gestió cent per cent pública.

El vicepresident

Gràcies, diputada. Per espai d'un quart d'hora, poden respondre a les preguntes que estimin oportunes.

El secretari general de Treball, Afers Socials i Famílies

Sí, gràcies. En primer lloc, agrair, senyores i senyors diputats, el to de les seves intervencions, i ens referma en aquell objectiu majoritàriament compartit de que estem tocant qüestions molt sensibles, qüestions que poden ser perversament utilitzades, i que el to que els diputats i diputades tenen quan s'aproximen a realitats a vegades complexes i problemàtiques com aquesta no treu que hem de mantenir

aquest rigor. I, per tant, agrair el to que majoritàriament han tingut respecte de les qüestions que han plantejat.

No sé si respectaré l'ordre de resposta en funció de com havia de ser l'ordre d'intervencions, però... Hi ha hagut preguntes i reflexions que ens semblen molt interessants. Certament, recollim el guant, senyora Ribas, i seria molt important que participessin en els grups de treball que tenim engegats per repensar el model d'atenció a la infància. I, segurament, seria molt important perquè ens aproximaria a aquell objectiu que tots compartim, però que, sovint, a vegades, els temps no ens ajuden a gestionar. A vostès els arriben normes, els arriben compareixences, i, un cop ha passat la situació, doncs, s'aproximen a la realitat. I, per tant, recollim l'oferiment que ens fa, i els proposarem –i ja veurem, institucionalment, com s'ha d'articular– que puguin participar, les senyores i senyors diputats que més interessats estiguin en la qüestió o que tècnicament es decideixi, en els grups de treball en els que repensem el model d'atenció a la infància, però també una qüestió que vostès saben –i ho hem tingut oportunitat de parlar els darrers dies– que sobrepassa el nostre país: l'arribada extraordinària de menors no acompanyats sobrepassa la capacitat de dotació de servei públic; sobrepassa pressupostàriament les capacitats del nostre departament.

En l'àmbit pressupostari, nosaltres estem atenent infants anant a fons de contingència; és a dir, perquè no podem preveure amb prou temps les necessitats que tindrem, i, per tant, tot això requereix una reflexió important, no? I també, i avui és objecte de veure, d'analitzar la contractació, la col·laboració publicoprivada, etcètera, doncs, també veiem com dotem aquest servei, com garantim el servei i amb quins mecanismes dels que tenim a sobre la taula ens podem dotar millor dels millors professionals, del millor sistema d'atenció, i, per tant, absolutament compartim amb vostè la reflexió i li recollim la proposta que feia i esperem que, en els propers dies, es pugui articular.

Dir-li també que hem actuat, hem actuat jurídicament i políticament. El senyor Calvo entra un escrit en què demana deixar el càrrec quinze dies després de que obríssim un expedient d'informació reservada al departament. Malgrat que ell entra l'escrit en el que manifesta veure's superat per la situació, i ho podem entendre, i que, a més a més, ell ho ha explicat, que té ganes d'aclarir-ho, té ganes d'explicar-se, etcètera, als quinze dies d'obrir l'expedient, ell presenta la seva carta de renúncia, no?, el que passa, que això s'articula amb un cessament. I obrir un expedient a un alt càrrec, un expedient d'informació reservada a on se li demanen explicacions, això és actuar jurídicament, però també és actuar políticament –és actuar políticament–, com també ho és que els diguem que nosaltres també hem fet els tràmits per personar-nos a les causes, perquè hi han interessos molt importants al nostre departament que poden estar vinculats a les causes, i, per tant, doncs, també hi ha interessos a preservar al voltant de tot això, i això també és una decisió política, senyora Ribas, no és jurídica, és política també.

I jo també els diria una altra qüestió. Mirin, nosaltres els hem dit: «No volem prejutjar. No volem fer judici de valors», perquè, a més a més, hi han molts drets al darrere de tot això, i drets, deures, etcètera, i no podem prejutjar una cosa que els correspon als tribunals, però sí que perseguir al màxim la claredat, la transparència i escatir qualsevol responsabilitat són decisions polítiques, i, aquí, hem actuat políticament i hem pres decisions polítiques.

I sobre... ho ha plantejat, senyor Moreno, també, el deure d'abstenció o no, què ha passat, ell ha explicat unes coses. La nostra intervenció ha començat explicant que ell va signar el Codi de conducta d'alts càrrecs, i el codi de conducta, al seu punt 5.15, és taxatiu, i això és ètic, és moral. Però, mirin, no faré judici de valor, però llegiré el que diu la llei: «Deure d'abstenció: els alts càrrecs al servei de la Generalitat s'han d'abstenir d'intervenir en els casos que estableix la normativa del procediment administratiu comú.» Això està taxat per llei, i el deure d'abstenció no és pregat per part del departament, no és pregat per part dels companys, no és pregat. No. És que

és inherent a les obligacions, als deures que té un alt càrrec, i, per tant..., i això ja ens ha passat en altres ocasions. Quan un alt càrrec creu que té un deure d'abstenció, l'ha d'aplicar, perquè, a més a més, amb el deure d'abstenció, s'aplica que, davant del dubte, t'has d'abstenir i elevar al teu superior aquella situació. No faig judici de valor, però és el que diu la llei i, per tant, la llei és taxativa i el deure és de l'alt càrrec, com també les conseqüències jurídiques, les conseqüències jurídiques de no aplicar el deure d'abstenció és el cessament en el càrrec. El senyor Calvo ja no és director general de la DGAIA –ja no ho és–, més enllà de les altres responsabilitats administratives, que insisteixo que, quan arribi el moment, farem tot el que s'hagi de fer i escatirem tot el que s'hagi d'escatir des del punt de vista administratiu.

En les contractacions, la signatura, eh?, aquesta és la qüestió que està en debat, perquè la signatura dels expedients, la valoració tècnica la fan els tècnics, perquè no la pot fer un alt càrrec, l'ha de fer el tècnic, i, la signatura, està en discussió quin caràcter té, si és un vistiplau i un assabentat o si és una signatura que estigui contravenint els deures d'abstenció o no, i això serà un dels elements que es debatrà jurídicament, quan correspongui: fins quina és la intensitat d'aquesta signatura i si entra en contradicció amb el deure d'abstenció o no. Els alts càrrecs signem moltes vegades per fer el vistiplau, però no és una signatura jurídica en el document, sinó que és el vistiplau, senzillament, i és obligat, però no pots..., és a dir, per estar informat..., és un assabentat, però no implica que estiguis actuant jurídicament. I això serà un dels elements que es discutirà.

Però, en tot cas, les decisions jurídiques hi són, hem arribat fins on hem pogut, en aquests moments, administrativament; però, políticament, senyora Ribas, insisteixo que considero que hi han hagut missatges molt clars, sense entrar a valorar i prejutjar si realment hi ha hagut favoritisme, perquè aquest seria un altre debat. Pot haver-hi hagut conflicte d'interessos, pot haver-hi incompatibilitat, però, en canvi, no haver existit, realment, favoritisme a la pràctica, i això serà una altra qüestió que s'haurà de debatre en el seu moment i serà una qüestió que s'haurà de debatre i que els jutjats hauran de determinar quin ha estat l'abast de tot plegat.

I també els dic una altra cosa. En la interpretació de la incompatibilitat, de l'article 7, hi han llums i ombres, perquè l'article 7 parla d'expedients, de forma que un podria tornar a la seva empresa, tal com està escrit literalment, podria tornar a la seva empresa, podria tornar a l'empresa a la qual estava, sempre que no intervingui en expedients en els quals havia tingut intervenció com a alt càrrec, i això es presta a moltes confusions i a molta complexitat. I, aquí, clar, és d'aquelles coses que tothom pot tenir raó, fins que algú ho analitzi, ho jutgi i determini quina és la conclusió o si s'ha contravingut la normativa.

La senyora Vilalta plantejava coses de cara al futur, no? Miri, després d'haver-nos trobat amb situacions d'aquest tipus, jo crec que hem de fer dues reflexions. Una, la Llei d'incompatibilitats s'ha de concretar. Aquest article 7 s'ha de concretar i l'hem de millorar, perquè vostès parlen de portes giratòries, però, el senyor Calvo, ell explica la seva experiència professional, etcètera. Clar, si apliquéssim..., és a dir, aplicant amb el màxim rigor les incompatibilitats, amb les necessitats que té l'Administració i amb les necessitats que tenen els departaments i té la Generalitat de dotar-se dels millors professionals, ens trobem amb que, quan un bon professional s'incorpora com a alt càrrec, després té una incompatibilitat molt severa en els dos anys següents. Això ha de ser així? Sí. Doncs, si ha de ser així, fixem les regles del joc i diguem-ho clarament, perquè és que, si no, també estem evitant que moltes persones molt valuoses professionalment s'incorporin com a alts càrrecs a l'Administració de la Generalitat i que puguin fer una bona feina, perquè el règim d'incompatibilitats que tenen *a posteriori* serà molt gran.

Aleshores, sense entrar a discutir que, òbviament, hi han elements d'ètica pública, d'ètica de gestió pública, d'interès públic, etcètera i s'ha de preservar tot això, jo crec que hem de fer reflexions sobre aquesta qüestió, eh?, més enllà del senyor Cal-

vo, òbviament. I això, i agafant el guant del que deia la senyora Vilalta, jo crec que són elements en els que, òbviament, hauríem d'entrar, no?

Miri, la transposició de les directives comunitàries que es va fer va ser una necessitat imperiosa que va tenir la Generalitat de Catalunya, a causa de que l'Estat no havia transposat les directives comunitàries vinculades al concepte de concertació social i al concepte de contractació. És a dir, ho vam fer per decisió política, es va fer en època de la consellera Bassa, vam impulsar la transposició del concert social en la Llei de mesures urgents, que va ser confirmada, eh?, i va ser tramitada com a projecte de llei, però, al decaure la legislatura, va decaure la tramitació, no perquè es volguessin transformar les regles del joc perquè fos més fàcil enganyar o amagar-ho, no, no, escolti'm, és que les directives comunitàries marquen unes regles del joc i la intervenció ens exigia que, sense transposició, no podíem modificar coses com, per exemple, el negociat a obert i determinades regles del joc que sí que volíem fer, però, a més a més, ens ho exigia perquè determinats serveis que estaven fets amb la modalitat de concertació; si no els transposàvem nosaltres, que teníem competència per fer-ho, no podíem mantenir-los i, per tant, havíem de deixar de prestar determinats serveis públics que s'estaven prestant en aquells moments, i això va ser la causa per la que vam fer la transposició.

I, el senyor Calvo, miri, en aquests moments, no sé si és militant d'Esquerra Republicana o no, però el que sí que sé és que, quan va cessar del seu càrrec com a director general, també va deixar de ser regidor a l'Ajuntament de Girona, per part d'Esquerra Republicana, (*veus de fons*) i de la regional de Girona, no?, però no sé si és militant o no, però que, en tot cas, va deixar el seu lloc, eh?, i, per tant, el que té a veure amb la vinculació amb el partit, doncs, en tot cas, va deixar el seu càrrec polític en el seu moment, eh?

Insistir..., aquest concepte de porta giratòria que sovint és vist com una persona que, des de la política, i fruit d'haver passat per la política, s'aprofita d'anar a un lloc per al que, probablement, no tenia coneixements, eh?, per poder tenir, doncs, una posició, mantenir una certa posició rellevant. Jo no sé si aquest és el cas del senyor Calvo, però insisteixo en la idea que els deia, en allò que els deia, eh?: hem de fer una reflexió sobre els professionals que arriben, que surten, etcètera, quina resposta donem, quina resposta donen les lleis, perquè, intentant ser transparents, millorar la gestió pública, millorar tot el que fem, no caiguem en el parany de gairebé fer prohibitiu l'accés a determinats alts càrrecs, no?, perquè, si no, estaríem evitant que hi hagués capital humà valuós, fent feines molt importants per al nostre país.

En tot cas, deixar clar aquest missatge polític, eh?: personació judicial, actuacions administratives, i, no dubtin que, quan estigui aclarit si hi havia l'obligació d'abstenir-se o no o que la signatura sigui d'una forma o altra, actuarem amb tota la conseqüència i la contundència que necessita una situació d'aquest tipus, perquè, òbviament, nosaltres també som els primers interessats en que això s'aclareixi al màxim.

Si el secretari d'Afers Socials vol aportar...

El secretari d'Afers Socials i Famílies

Sí. D'altres qüestions preguntades, sobre quin..., per exemple, el capteniment per evitar la mercantilització. Escolti, dins els treballs de la Llei d'acció concertada, no ens quedarem amb el requisit formal de no distribuir beneficis a tercers com a caràcter no lucratiu; el que volem és implantar un segell d'empresa social, que vagi més enllà d'aquest requisit formal i legal, volem que vagi i introdueixi aquest segell, que totes aquelles entitats que vulguin, diríem, formar part de la xarxa pública de serveis socials a Catalunya –i, en el cas de la infància, també–, doncs, han de demostrar una praxi real, que comença per la governança democràtica. Per tant, no volem fundacions amb, diríem, patronats vitalicis, sinó que volem que hi hagi governança democràtica de tots els grups interessats. Per exemple, volem que els aspectes,

doncs, que..., per exemple, han sortit aquí –ventalls salarials–, són elements en els quals la disparitat salarial entre el que cobra més i el que cobra menys a la mateixa empresa no pot passar una determinada ràtio; aquest és un altre element.

Volem arrelament i orientació comunitària. Volem, realment, que hi hagi aquesta base associativa d'implicació en la comunitat i que ha anat configurant també i configura, doncs, l'economia social i el tercer sector. Volem, per tant, diríem, tota aquesta implicació amb l'interès general, i, òbviament, el que busquem també, però, sobretot, és qualitat i dignitat, diríem, treball digne.

Tot això són elements que, posats al costat dels mecanismes de concertació, evitem aquestes curses, a vegades, diríem, «salvatges amb preu», que el que fan és..., poden contribuir, podrien contribuir a precaritzar determinats sectors, i, en canvi, el que volem és, a partir d'una cartera de serveis socials d'uns elements tarifats i amb preus justos, el que es tracta és d'assenyalar necessitats de cobertura de serveis, i, a partir d'aquí, amb concurrència i amb transparència i amb tota la publicitat, doncs, que les entitats acreditades amb un segell d'aquestes característiques puguin prestar aquests serveis.

El debat públic-privat és un debat molt interessant, però, aquí, també, vull respondre que hi han serveis públics dins el sistema de protecció de provisió pública. No oblidem que els equips d'atenció a la infància són, diríem, proveïts públicament a través dels ens locals amb finançament públic. No hem d'oblidar que hi han els equips funcionals d'infància dins la direcció general, o no oblidem que hi han unitats de detecció de maltractament a..., d'acord? Altra cosa són els serveis residencials, i entenc que hi han visions que potser aconsellarien que els serveis residencials, fins i tot, també poguessin ser de titularitat pública. Jo, aquí, el que dic és que, aquí, mentre no..., i ho dic amb tota la complicitat amb els companys de la CUP, hem de fer un pas endavant i esdevenir república, en aquest sentit, controlar els nostres recursos, els impostos, i capgirar moltes coses que, ara mateix, no són factibles si volem, realment, tenir aquest debat.

El vicepresident

Vagi acabant, senyor Iglesias.

El secretari d'Afers Socials i Famílies

De totes maneres, són elements de debat. I acabaria amb la millora del sector. La millora del sector..., el secretari general ha agafat el guant, i, aquí, hi han un conjunt d'elements que també he de dir..., amb el 155, amb els canvis, amb el fet de tenir pressupostos prorrogats, també impedeixen tirar endavant, però hem de posar damunt la taula els elements com, per exemple, com discutim la comissió de tuteles, i hem de discutir fins..., diríem, com podem capgirar i com podem donar més garanties als drets.

Em sap greu no poder respondre més, però, a veure...

El vicepresident

Crec que la posició ha quedat bastant clara.

El secretari d'Afers Socials i Famílies

Hi han equips de diagnòstic ambulatori, hi ha tota la implantació dels serveis d'intervenció socioeducativa, hi ha l'efectiva implantació real, hi han els elements de les comissions de tuteles, que és evident que ha de ser un treball que hem de millorar.

El vicepresident

Gràcies, senyor Iglesias; gràcies, senyor Ginesta.

S'ha acabat el temps, i, no havent-hi cap altre assumpte per tractar, aixecaríem la sessió de la comissió... (*Marta Ribas Frías demana per parlar.*) Digui'm, senyora Ribas.

Marta Ribas Frías

Jo demanaria un breu torn de resposta a alguns elements que s'han dit.

El vicepresident

Va. Un minut.

Maria Sirvent Escrig

Ens hi afegim.

El vicepresident

Un minut. Un minut, senyora Laouaji.

Saloua Laouaji Faridi

Gràcies, vicepresident. Renuncio al torn.

El vicepresident

Gràcies, senyora Laouaji. Senyora Vilalta. Senyor Moreno.

Raúl Moreno Montaña

Jo no renuncio a res, senyor president. *(Rialles.)*

El vicepresident

Ben fet que fa, eh?

Raúl Moreno Montaña

Només per dir que, en tot cas, aquests grups parlamentaris sempre hem estat oberts a parlar del model de protecció a la infància. De fet, vam fer una comissió que va començar l'any 2017, arran d'una moció aprovada en aquest Parlament, que no ens hem tornat a veure, que no s'ha tornat a reprendre i que, allà, parlava justament d'això. No sé si és la millor manera, perquè, potser, és molt lenta, però és un tema que *urge*, eh?

Gràcies.

El vicepresident

Molt bé. Senyora Marta Ribas.

Marta Ribas Frías

Han actuat políticament molt dèbilment –molt dèbilment. La primera reacció que van fer com a departament va ser de negació. Cessament ràpid? No. Van trigar uns quants mesos. Van facilitar, potser, que vingués a donar explicacions, el senyor Calvo, al Parlament? No. El van cobrir, fins i tot, quan no va comparèixer, tot i que estava convocat.

L'expedient que van obrir va ser abans de l'estiu de 2017. Fins a l'abril de 2018, vostès mateixos han reconegut que no tenen requeriment judicial que els fa aturar aquest expedient. Des d'abans de l'estiu de 2017, fins a l'abril de 2018, si haguessin tingut voluntat política de que això anés a una solució, a una resolució i a una actuació, no el podrien haver resolt de veritat aquest expedient? No el podrien haver resolt?

Mirin, de veritat, o sigui, els torno a fer la mateixa advertència –i acabo, president–: si no actuen políticament amb contundència –i fins ara no ho han fet–, embruten, fan que s'embruti la confiança en la gestió de tot el departament.

El vicepresident

Gràcies, diputada Ribas. Pel Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la senyora Elisabeth Valencia.

Elisabeth Valencia Mimblero

Gracias, presidente. A nosotros, lo que no nos ha quedado claro es si se han investigado a las personas de este entramado de entidades que formaban Plataforma

Educativa. Tampoco nos ha quedado claro si siguen vigentes los contratos que adjudicó –actualmente, si siguen vigentes en la actualidad– el señor Calvo.

Y, después, queremos decirle que el señor Ginesta ha hablado de las directivas europeas que obligaban a licitar nuevamente... Bueno, precisamente, estas directivas europeas obligaban a licitar nuevamente, y ustedes las prorrogaron a las bravas, desde nuestro punto de vista.

Lo que nos queda claro, en resumen, es que en la DGAIA había un cártel y que ustedes se taparon los ojos, y han quedado ustedes personalmente implicados por omisión.

Muchas gracias.

El vicepresidente

Gràcies, senyora Valencia. Pel Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, té la paraula la diputada Maria Sirvent; en aquest cas, per un minut també.

Maria Sirvent Escrig

Gràcies. Bé, dos coses molt ràpides. La primera: sort amb el segell. Ens trobem d'aquí a dos anys i veiem quina és la implicació i les conseqüències que ha tingut respecte a la contractació i veiem si no s'ha produït cap més cas com el que s'ha produït, o del que estem parlant en aquesta comissió. Segur que, amb un model de gestió, provisió i titularitat cent per cent pública podríem reduir molt més que passessin aquests casos.

Per altra banda, l'altre comentari, també, molt breument. No és una qüestió jurídica; per nosaltres, això no és una qüestió jurídica, és una qüestió sistemàtica i sistèmica, que passa de forma continuada i que obre titulars a la premsa dia sí, dia també, i, per tant, vostès hauran de triar entre un sistema que fomenta descaradament la mercantilització amb els drets de totes, o un sistema que respongui als drets dels infants.

Nosaltres, confiança en una justícia d'un sistema que el que fa és sempre acabar responent a favor d'especuladors i a favor d'aquells que juguen amb els drets de totes, no en tenim ninguna.

El vicepresidente

Gràcies; gràcies, diputada. El senyor Ginesta, pel temps de dos minuts.

El secretari general de Treball, Afers Socials i Famílies

Molt breument. Senyor Moreno, certament, hi havia un grup a l'anterior legislatura, ara ho recordàvem, que s'havia fet. En tot cas, no sé si rescatem el grup que hi havia, però, en tot cas, sí que, en la reflexió interna que estem fent, els oferim aquesta possibilitat, i, per tant, rescatem aquella idea i portem el millor treball possible, intentant que no sigui un impediment i no sigui una cosa que ho demori molt més, perquè les urgències que tenim són molt importants, com vostès han explicat.

Senyora Ribas, obrim l'expedient el juliol del 2017, a mitjans de juliol. La consellera compareix el 19, 20 de juliol. El senyor Calvo deixa el seu càrrec l'agost del 2017, és a dir, un mes després d'obrir l'expedient d'informació reservada, arran de les informacions, dimiteix. No sé si va ser prou ràpid o no, però, en tot cas, és un mes, diríem, eh?

Durant tots aquests mesos posteriors al juliol del 2017, s'han anat fent els expedients d'informació reservada, s'ha anat nodrint la informació, no només en el nostre departament; jo els deia protectorat de fundacions, l'Oficina Antifrau, els jutjats, etcètera, tothom ha anat fent la seva gestió.

Per què no podem iniciar accions sancionadores, obrir els procediments sancionadors, i ens arriba l'abril del 2018 el requeriment del jutjat del Vendrell?, que és el que..., segurament, ja ens hagués passat si haguéssim iniciat expedients sancionadors, eh?, però nosaltres ho sabem, per primera vegada, a l'abril. Què passa entre

novembre del 2017 i abril del 2018? Què passa en aquest país? La responsabilitat política dels departaments recau en altres persones, i, per tant, responsabilitat política i l'inici d'expedients sancionadors vinculats a aquest tema, doncs, òbviament..., ho dic perquè, a vegades, ens n'oblidem, però hi ha un parèntesi amb moltes coses en aquest país que tenen a veure amb l'aplicació del 155, i aquest parèntesi és bo que també el recordem.

El vicepresident

Gràcies, senyor Ginesta; gràcies, senyor Iglesias.

Ara sí, aixequem la sessió.

La sessió s'aixeca a tres quarts de dues del migdia i catorze minuts.